

C XXVII

Poslal Julij Klapsak
vitec, v Lesah,
dne 22. III. 1901.

Leccu.

S V E T I

KRISHOVI POT,

t o j e:

PREMIŠHLUVANJE

TERPLENJA

JESUŠA KRIŠTUŠA

is svetiga Pisma.

Zhetertiga Natifa.

V L U B L A N I

per Adamu Henriku Hohn
bukvevesu ino kupzhovavzu s'popirjam.

Natifnene per Joshefu Sassenberg.

1 8 2 6.

Učit. knjižnica.
Inv. št. 992

SVETI

KRISTHOVA POT

10 101

PRAMI, SLOVNIJA

TRAPLEVA

JESU SA KRISTU SA

2. Krstige Bifine

C XXVII

LJUBLJANA

per H. ... in ...
... ..

... ..

E 9006448

PREDGOVOR.

*N*isim mislil, de med vami kaj drugiga vem, ku Jesusa Kristusa, inu tega krishaniga, je rekel S. Pavl I. Korint. 2. 2. Aku bi tá Vèlik vuzhenik inu Apostel danaf k'nam prishal, bi nam ravno takú rekel, kakor je Korintarjam pisal, namrezh, de sa drugo vuzhenost nozhe med nami vediti, ku sa vuzhenost od Jesusa Kristusa Krishaniga; sakaj kakú se sme od vere polniga vuzhenika bol po veri rezhi? Kaj bol svelizhanfkiga se more slishati? Kaj se more bol s'pridam govoriti? Nizh ní, kar bi v'vernih serzih brumnost

bol shivú obudilu; nizeh kar bi dufhne bolesni bol osdravilu; nizeh, kar bi greh bol saterlu; nizeh, kar bi kristijanške zhednosti bol redilu inu ustanovitilu, ku spomin Krishaniga Jesusa.

Srezhen bom! zhe bom poslushal Krishaniga, ino sturil po njegovimo isgledu; *sakaj on je bil nam od Boga dan sa modrast, inu pravizo, inu posvezhenje, inu odreshenje* I Kor. I. 30. Inu sa ref, aku si s' Kristusam na krish perbit, si móder, si pravizhen, si svet, si sa ref reshhen. Al ni ta móder, kateri se s' Kristulam od semle usdigne, inu *tó jishhe, kar je tam gori, kjer je Kristus?* Kolof. III. 1. Al ni ta pravizhen, v' katerimu je skus njega telo greha *rasdjánu, de sa naprej grehu vezh ne slushi?* Rim VI. 6. Al ni ta svet, kateri skus njegovo gnado *svoje telu dá sa shiv, svet, inu Bogu dopadliv ofer?*

Rim. XII. 1. Al ni ta sa ref reshhen inu prost, kateriga je Sin Boshji prostiga sturil, inu si vupa is svoje od slushnosti greha she proste vesti s' njim rezhi: *Vajvoda tiga svetá (satan) pride, inu per meni nizh nima?* Joan. XIV, 30. Sa ref per krishanimu *Gaspodu* je vsmilenje: *per njemu je obilnu odreshenje, inu on bo Israël od vsih njegovih hudobij reshil*: CXXIX. Psalm. de vreden postane odjiti toshbam, kattere vajvoda tiga svejta zhes njega naprej pernese.

De bi tedaj Kristjanske dushe sadu terplenja Jesusoviga deleshne bile, inu pravizhni v'pravizi rasli, gresniki pak se k'Bogu vernili, so njim sa pomozh prizheozhe bukvize premishlivanja terplenja Jesusoviga skusi Evangeliste popisaniga sloshene, teh naj se kristjan poslušli ali v'zerkvi, ali drugej; naj is njih

bere po perloshnosti, ali vezh, ali majn; naj sebi sa premislalovanje is tam najdenih resniz isbere teiste, od katerih previdi, de je njemu kaj bol potrebnu, al dobru nje premisliti. Sa tega volo se na konzuz teh bukviz kasavez najde, po katerimu se vidi, od kogá je premislalovanje per vsakimu stazionu terplenja Kristusoviga.

• Prelubi Kristjani! berite tedaj te bukvize, inu ohranite v' serzu tukaj sapopadene resnize, inu rasite v' gnadi, inu v' sposnanju Gospóda nashiga, inu Svelizharja Jesusa : njemu bodi hvala, sdaj, inu na dan vezhnosti. Amen.

II. S. Pet. III. 18. v.

I:

PERVI STAZION.

Jesuf se poti od velikih teshav taku, de je njegovi pot, kakor kaple kervi na semlo tekozhe.

Branje is S. Evangelia.

Po sadni vezherji Jesusa, inu njegga Jógrov, kadar so sahvaleno pejslem rekli, gredo vun na Oljsko goro. Tedaj rezhe Jesuf Jogram: *Vsi se bote pohujshali to nozh nad menoj; sakaj pisanu je: Vdaril bom pastirja, inu ovze bodo raskroplene, po tem pak, ker bom vstal, pojdem pred vami v' Galileo.* Peter pak njemu rezhe: *Aku ravnu bi se vsi nad tebòj pohujshali, se jest ne bom.* Jesus rezhe njemu: *Resnizhnu tebi povem, de danaf to nozh,*

*prejden bó petelin dvakrat sa-
 pejl, bosh mene trikrat satájl.*
 Peter pak je s'he vezh govoril:
 Ako ravnu bi mógel vmreti s' te-
 boj, te ne bóm satajil. Ravnu
 taku so rekli tudi vsi Jógri. Inu Je-
 sus gre s'njimi zhes potok Zed-
 ron. Inu se podá po navádi na
 óljško góro. Inu pridejo k' pri-
 stávi, kateri je ime Getsemani:
 tam je en vert, v'tega gre Jesus,
 inu njega Jógri. Vedit je pak
 tudi Judas, kateri je njega is-
 dál, sa tó mestu; sakaj tje je po
 gostu hodil Jesus s'svojimi Jógri.
 Tedaj rezhe Jesus svojim Jógram:
*Sedite tukaj, dokler grem tje,
 inu molim: molite, de v' skush-
 njavo ne padete:* Inu vsame s'
 sébój Petra, Jakoha, inu Joanne-
 sa: inu sazhne prestashèn, inu
 silnu otóshen biti. Téda j rezhe
 njim: *Moja dusha je shalofstna,
 de mi je sa vmreti: ostanite*

tukaj, inu zhujte s' menoj : inu
 on se je od njih en luzháj kam-
 na dalezh odtegnil, pade na sem-
 lo, inu móli, de bi ta ura, aku
 bi mogózhe bilú, preshla: *Abba,*
Ozhe ! Vse je tebi mogozhe,
vsami mi ta kelh prozh, al
vender ne, kar jest hozhem,
ampak, kar ti hozhesth. Tédaj
pride k' svojim Jogram, inu nje
najde spiózhe : inu rezhe Petru :
Taku niste mogli eno uro s'
menoj zhuti ? zhujte, inu mo-
lite, de v'skushnjavo ne padete :
dah je szer volan, al mesu je
slabu. Gre spet drugizh prozh,
 inu moli, ter ravnu taistu govori,
 rekozh: *Moj Ozhe, aku ne more*
ta kelh prozh jiti od mene, te-
muzh de ga pijem, naj se sгодí
tvoja vola : Inu kadar se vérne,
 najde nje spet spiózhe ; sakaj njih
 ozhi so bile pólne dremote inu
 niso vedili, kaj bi njemu odgo-

vóрили. Inu nje popusti, spet prozgre, inu tretjizh móli, tér prejšne besede govori: Perkasal se je pak njemu Angél is nebes, ter je njega potèrdil. Inu ker so njega smertne teshàve obfhle, je dálje molil. Njega pot pak je postal kakor kaple kervi na semlo tekózhe. Inu kadar od molitve vstane, inu k' svojim Jógram tretjizh pride, rezhe njim: *Spite sdaj, inu pozhivajte: sadoosti je; ura je prishla: gleite, Sin zhloveka bo isdán greshnikam v' roke.*

N A V U K.

Veliku delu nashiga odrešjenja, tó je, terplenje Jesusa Kristusa se sazhné s' takú veliko shálostjo, inu britkóstjo njegoviga Duhá, de vul trepezhe, inu take jagode potú is njegoviga telefa

káplejo, kakor kaple kerví na semlo tekózhe. Kdó samóre na te njegove tesháve sadošti shivu misliti? Jesuf vidi grenkost tèrpljenja, katero ima sa gresniga zhloveka preštati: on vidi grosno hudobo, inu krivizo eniga svojih jógrov, kateri njega isda: vidi serditóšt, inu nevsmilenje tih, kateri bódo njega k' smerti obsodili, inu vmóрили: vidi nehvaleshnost vekshiga dejla gresnikov, kateri bódo na njega svojiga Odreshenika inu Svelizharja posabili, ter se ne bódo hotli njegoviga tèrpljenja inu njegóve smerti deleshne sturiti, de bi svelizhani bili, temuzh se bódo radovólnu pogubili: on vidi mrasloto, inu profhirnost, v' katero bode vekshi dejl Kristjanov prishlu. O kakù bi Jesufa takú velika shalost ne obfhla, kadar si vse to pred ozhi postavi? Al kdó sim jest, de bi skušhal veli-

Kost njegóve shalosti sapopasti?
 Tó vem, de je on *sa ref nashe*
slabosti na - se vsel, inu nashe
bolezhine nosil, inu de je
Gospod pregreho naf vsih na
njega vergel. Isaia LIII. 4. 6.
 Radovolno Jesuf vsame nashe sla-
 bosti na - se, inu dopusti, de njega
 shalost objide. Shalost je sazhetik
 njegoviga terplenja, sa to,
 ker je veselje sazhetik nashe pre-
 grehe bilu. Njegovu serze sha-
 luje, ker sim se jest v serzu po
 krivizi veselil, *kadar sim hudu*
sturil, inu per nar hujshih re-
zhek od veselja poskakoval. Je-
 suf trepezhe na mesti mene, ker
 se nisim vstrashil nad krvizami,
 katere sim njemu mojimu stvar-
 nku, inu bres mere veliki dob-
 roti sturil, ter se nisim bal saflu-
 shenih shib njegove pravize.

MOLITUV.

O neisrezhena slepota, inu terdoba mojga serza: *o de bi jest imel sadoſti vode v' moji glavi, inu de bi moje ozhi bile ſtudenzi ſolsa, de bi jokal dan inu nozh* s' Jeremiam ne ſamu ſavolo zhaſne ſmerti ludſtva, iſ kateriga ſim, temuzh veliku vezh ſavolo ſmerti moje duſhe, ſavolo ſgube gnade mojiga Boga, inu ſavolo raſſhalenja mojiga ſtvarnika. Proſim te o Jeſuf, ſkus tajiſto ſhaloſt, katero ſi ti ſavolo mojih grehov preterpel; daj mi gnado moje grehe vuf zhaſ mojiga ſhivlenja obſhaluyati, ſturi, de bo meni vſe zhaſnu veſelje grenko ino puſto, de bom tedaj vreden s'teboj v' prihodnimu ſhivlenju ſe veſeliti, v' katerimu na vekomaj ne bo ne ſhaloſti, ne bolezhin. Amen.

II. N A V U K.

Jesuf sazhne svoje terplenje s' molitvjo, inu prosi svojga nebeshkiga ozheta, de bi kelh njegoviga terplenja njemu prozh vset bil, aku je njegova vola. Kaku o moj Svelizhar! ti to profish, kateri si sam rekel S. Luc. 18. 32. de bo Sin zhloveka neverzam isdan, gajshlan, inu vmorjen, inu de bo tretji dan gori vstal? al ti sdaj vezh nozhesh, kar si prej hotel? Ah! delezh od nas naj bo taka misil: ti nisi en terst, kateri se pusti od vetra semtertje majati: ti si sama stanovitnost, kir v'tebi po prizhvanju Isaia Preróka 11. 2. prebiva duh mozhí: ti dash marternikam mozh, de s' veseljam k'terplenju, inu k' smerti gredo: ti shalost, inu strah pred smertjo ne po sili, temuzh is lju-

besni proti nam radovolnu, inu
koljkur hozhesh, na - se vsamesh,
inu prenesesh: ti to shalost ter-
pish savoljo moje shalosti, inu
strahu, katere zhutim, kadar imam
kaj terpeti, ti prenesesh to shalost,
de bi jest skus to v' mojih britkostih
strahu inu v' slabostih, trosht inu
mozh sadobil, inu v' tvoji flushbi
stanoviten bil, de bi tudi jest vse-
lej taku, kakor ti, rekel: Ozhe!
ne moja ampak tvoja volja se
sgodi.

NAPREJVSETJE.

Ja jest hozhem kelh piti,
kteriga si ti pil: hozhem krishe,
ktere meni naloshiti mislish, ja
tudi smert rodovolnu gorivseti,
slasti, kir sim to toljkukrat s'
mojim grehmi saflushil. Aku lih
te kdaj prosim, de bi mi krishe
odysel, se vender tebi popol-

noma podvershem, inu rezhem: *Ne kar jest hozhem, temuzh kar ti*: to kar je k' tvoji zhafti, naj se vselej sгоди. Tedaj tebe skustaiſti strah inu shaloſt, ktere ſi radovolnu na-se vsel, proſim, daj mi gnado, inu mozh, de me nobeni strah, ino nobena shaloſt ne bo premagala, de bi kdaj zhes tvojo voljo inu tvoje ſapovedi kaj ſturil.

M O L I T U V.

Vſigamogozhni vezhni Bog! kateri ſi hotel, de je naſh Sve-
lizhar meſo poſtal, inu krishan bil, de bi zhloveshki rod ſe po ras-
gledu ponishnoſti ravnati imel: dodejli miloſtlivu, de mi njego-
viga poterplenja navuke obrani-
mo, ino njegoviga vſtajenja de-
leſhni poſtati ſaſluſhimo. Skus ravnu tega Gofpoda naſhiga Jesu-

sa Kristusa tvojga Sina, katir s' taboj shivi iuu krajluje v' edino-
sti Svetiga Duha Bog od vekoma do vekoma. Amen.

II.

DRUGI STAZION.

*Jesusa popadejo od Judasa
perpelani sovrasniki.*

Branje is S. Evangelia.

Vstanite, pojdimo ; gleite, tai-
sti, kater bo mene isdal, je bli-
su. Inu kader je Jesus to she go-
voril, pride Judas Ishkariot eden
is dvanajstih inu s' njim velika tru-
ma, s' mezhmi, kolmi, s' latirnami,
baklami, inu oroshjam, poslani
od visih farjov, inu starishih is
ludstva, inu od pismarjov. Dal

je pak isdajavez njim snaminje rekozh: Kateriga bom kufhnil, taisti je, popadite ga, inu pelite ga varnu. Inu kader Judas pride, gre pred njimi, se Jesufu perblisha, de bi ga kufhnil: berfh stopi k' njemu, inu rezhe: Sdrav bodi, Rabbi! inu ga kufhne. Jesuf pak mu rezhe: *Prijatel, sa kaj si prishal? Judas, s' kufshwanjam isdash, Sina zhloveka?* Jesus, ker je vse vedil, kaj ima zhes njega pridti, stopi naprej, inu rezhe ludem: *Koga jishete?* Oni odgovore njemu: Jesufa Nazarenkiga. Jesuf rezhe njim: *Jest sim.* Stoji pak tudi Judas per njih, kateri je njega isdal. Kadar je tedaj Jesuf rekel: *Jest sim,* stopjo nasaj, inu padejo na semlo. Spet tedaj prafha nje: *Koga jishete?* Oni pak reko: Jesufa Nazarenkiga. Jesuf rezhe. *Povedal sim vam, de sim jejt,*

aku tedaj mene jishete, pustite te prozh jiti. De bi se dopolnile besede, katere je (Ozhetu) rekel: *Is tih, katire si dal meni, nobeniga nisim sgubil.* Tedaj so perstopili, na Jesufa roke vergli, inu so njega popadli. Kadar pak ti, kateri so okolj njegga, vidjo, kaj ima biti, mu reko: Gospod, hozhemo s'mèzham mah-niti? Simon Peter tedaj, kateri mezh ima, ga vun potegne, mahne po hlapzu vishiga farja, inu njemu desnu vuho odseka: hlapzu pak je ime Malhus. Jesus pregovori, inu rezhe: *Jenjajte sa sdaj:* inu kader se njegoviga vufhesa dotakne, ga osdravi. Jesus tedaj rezhe Petru: *Vtakni tvoj mezh v' noshnizo: sakaj vsi, kateri mezh vsamejo, bodo s' mezhham konzhani: al menish, de nemo-rem profiti mojga Ozheta, inu*

bo meni poslal vezh ku dvanajst
 legionov Angelov? al nimam
 jest kelh piti, katiriga je Ozhe
 meni dal? Kaku se bodo tedaj
 pisma dopolnile, ker se more
 taku sgoditi? Truma tedaj inu
 sholnerski poglavar, inu Judovski
 hlapzi popadejo Jesusa, inu ga sve-
 shejo. Jesuf pregovori, inu tim, ka-
 teri so k' njemu prishli, vishim
 farjam, poglavarjam templu, inu
 starishim rezhe: Kakor nad ras-
 bojnika ste vun shli s' mezh-
 mi inu kolmi mene lovit: vsa-
 ki dan sim per vas sedel, inu
 vuzhil v' templu, inu me niste
 popadli; al to je vasha ura,
 inu oblast tame. To vse pak se
 je sgodilu, de bi se dopolnile pisma
 prerokov. Tedaj Jesusa njegovi
 Jogri popuste: inu vli sbejshe;
 En mladenzh pak sa njim hodi
 s' platnam na nagim ogernen: inu

ga primejo. On pa platnu popusti,
inu nag od njih sbejshi.

N A V U K.

Sa trideset srebernikov isda
Jesusa nedolshniga Mojstra Judas
sovrashnikam. O Judas! kaku
strashnu je tebe tvoja lakomnost
oslepila! v'kaku veliko krivizo
inu nehvaleshnost je tebe lubesen
denarjov sapelala! Tvoje sader-
shanje pokashe, kaku resnizhne
so besede Svetiga Duha, kateri
nam pove, de *nizh ni hudobni-*
shiga, ku denar lubiti: ker en
taki ima tudi svojo dusho na
prodaj. Judas, denar je sturil,
de ne smislsh, kaj je kriviza,
inu na vse dobrote posabish,
katere si prejel od tvojiga nebesh-
kiga mojstra Jesusa, kateri je
tebe med svoje jogre, med svoje
lube prijatle vsel: on je tebe
imel med prizhami svojih navu-

kov, zhudeshov, inu drugih dush-
 nih inu telesnih ludem iturjenih
 dobrot: s' njim si per eni misi
 jedel: on je tebi per sadni ve-
 zherji noge umival, svoje lastnu
 Telo jesti, inu svojo Kri piti dal:
 Judas vse to pustish v' nemar, inu
 se sovrasnikam tvojiga lubesni-
 viga mojstra ponudish sa napelav-
 za zhes njega; ter gredesth pred
 njimi, se njemu perblishash, inu
 o grosna hinavshina! njega s'
 kufhuvanjam, snamnjam lubesni,
 miru, inu prijasnosti v' smert is-
 dash. Moj Jesus! mene je grosa
 nad to taku veliko krivizo, inu
 nehvaleshnostjo tvojiga jogra. Al
 kaj porezhemo? Sej je tudi naf
 veliku v' enakih krivizah sapopa-
 denih. Koljkorkrat kristjan sa zhas-
 ni dobizhik refnizo sapusti, on
 tebe isda, tebe, katiri si pot, *ref-
 niza, inu shivljenje*. Isda tebe
 kristjan, ker oblube per kerstu

sturjene prelomi, inu postane is
 tvojiga vuda hudizhovi vud. Isda
 tebe, ker se k' videsu sa prijatla
 tem skashe, katere v' serzu zhes
 tvojo prepoved sovrashi. Isda tebe,
 kadar njegova lakomnost, inu
 skopost pusti jezhati, inu konez
 jemati vboge, od katerih si ti
 rekel: *Kakor niste sturili enimu*
is tih nar majnshih, taku tu-
di meni niste sturili. S'kushu-
 vanjam tebe isda, kader tvoje
 sveta Telu nevrednu prejime,
 inu vshije. Sa nashe isdajavstvu ter-
 pish, de tebe tvoj joger isda.

M O L I T U.

O Jesus! kaku mozhnu se
 kasam, inu framujem sa volo
 nesvestob, inu kriviz, katere sim
 tebi sa toljkaj dobrot vrazhoval.
 Ah! kaku samoresh mene she

preterpeti? Od kod pride, de
 sim fae sdaj tukaj, inu se ne
 pezhem s' Judasam v' peklenfkimu
 ognju? To pride od tvoje ne-
 fkonzhne milofli. She sdaj re-
 zhefh meni kakor Judasu: Pri-
 jatelj: mene s' tim lubesnivim
 ogovorom opominjafh, de imam
 mojo hudobijo objokati, inu k'
 tebi se verniti. She sdaj si per-
 pravlen meni grehe odpustiti. She
 sdaj hozhefh mene sa prijatla
 vseti. O Jesus! kaku je mogozhe,
 de bi jest tvoje taku dobrotlivu
 opominanje savergel? Vuf zhaf
 mojga shivlenja bom mojo ne-
 svestobo, inu krivizo objokoval.
 Nikdar nozhem tebe vezh sapu-
 stiti, temuzh do smerti bom tebi
 svestu flushil; fufebnu pak se bom
 varuval, de me lakomnost ne pose-
 de. Prosim tedaj: *Nakloni moje
 ferze k' tvojim sapovdem, inu
 odverni od lakomnosti.* (118. Pl.)

II. N A V U K.

Beseda Jesufova: *Jest sim:* vershe njegove sovrashnike na semlo. On skus to pokashe, de ne gre po sili, temuzh sam od sebe k' smerti: sato prenese s' lubesni polno krotkostjo sovrashtvu, jeso, inu silo svojih od hudizha nadržashenih lovzov, od katerih sam rezhe: *Ta je vasha ura, inu mozh tame:* On nozhe, de bi se kdo nad njegovimi sovrashniki moshtoval: On osdravi odsekanu vuho enimu svojih lovzov: vsi njegovi jogri ga sapuste, on gre sa nje na krishu vmreti. O moj Jesus! kaku krivizhnu jest delam, kadar godernjam, inu se hozhem moshtovati nad temi, kateri meni kaj hudiga sture, kir ne premislím, de mene skus nje tvoja roka po pravizi tepe, inu de bi meni ne samogli kaj hudiga sturiti, aku

bi ti njim ne perpuštil. Jeſt ſim ſe po krivizi potošil, de ſim od mojih ſnanzov, inu prijatlov ſapušhen, kir ſim tebe mojga Boga ſapuſtil, tvojo guado ſavergel, inu is ene krivize v' drugo ſaſhel. To moje godernanje inu pertošenje je tedaj krivu, de ti moj ſvelizhar ſilo, inu krivize tvojih ſovraſhnikov inu vbejg tvojih nar vezhih prijatlov terpiſh,

NAPREJUSEVJE.

Hozhem ſa naprej o moj lubesnivi Jeſus! krivizo mojih ſovraſhnikov inu nesveſtobo mojih prijatlov kakor ſhibe gori vseti, s' katirmi mene ſa volo mojih grehov po pravizi tepeſh, inu kakor ſnaminje tvoje lubesni proti meni nevrednimu, ker naſ tvoja beſeda vuzhi, *de te, katire lubiſh, ſvatiſh inu tepeſh.* Skriv. Raſod. III. 19.

M O L I T U.

Profimo te vsigamogozhni Bog!
 dodeli, de mi, kateri smo sa na-
 shih grehov volo vednu tepeni,
 skusi terplenje tvojga edinu ro-
 jeniga Sina resheni bomo. Kateri
 s' teboj shivi, i. t. d.

III.

TRETJI STAZION.

*Jesusa toshjo pred Vishimi
 Farji.*

Branje is S. Evangelia.

Jesusa pelejo pervizh k'Annasu;
 sakaj on je tast Kajfsha, kateri je
 to lejtü vishi far. Bil je pak Kai-
 fesh taisti, kateri je svet dal Judam:
 Dobru je, de en sam zhlovek sa
 ludstvu vmerje. Jesusa svesaniga

perpelejo h' Kajfeshu vishimu farju. Kjekaj so vkup prishli vsi farji, starishi inu pismarji.

Peter pak je od delezh hodil sa Jesusam, inu eni drugi Joger. Taisti joger pa ker je snan bil vishimu farju, je shal s' Jesusam v' dvor vishiga farja. Peter pak je stal per vratih svunaj. Uni Joger tedaj, kateri je vishimu farju snan bil, je vun shal, vratarizi rekel, inu je Petra noter pelal. Hlapzi pak inu flushabniki so sakurili ognj v' sredi dvorisha, sede okrog, inu stoje per sharjavzi, ker je mras, ter se grejejo: Peter pak s' njimi stoji, inu se greje, inu sedi tam s' flushabniki, de bi konez vidil.

Vishi Far prafha tedaj Jesufa sa njegove jogre, inu sa njegovi vuk. Jesus mu odgovori: *Jest sim ozhitnu k' svejtu govoril: jest sim vselej v' sinagogi, inu v' templu vuzhil, kamer se*

Judji s' - hajajo, inu na skriv-
nim nizh nisim govoril: kaj
mene prashash? prashaj te, ka-
teri so slishali, kaj sim njim
govoril: glej, ti vedo, kaj sim
rekel. Kadar Jesus to rezhe, eden
is flushabnikov sraven stojezh
nejmu saúho da, rekozh: Taku
odgovorish vishimu Farju? Jesus
njemu odgovori; Aku sim hadu
govoril, sprizhuj od hudiga:
aku pak prav, kaj me bijesh?
Vishi farji pak, inu vse sberalshe
jishejo krivu prizhuvanje super
Jesusa, de bi ga vmorili, inu ne
najdejo, de si ravnu veliku krivih
prizh perstopi. Sakaj njih veliku
je krivu prizhualu super njega;
inu prizhovanja niso vkup shle.
Sadnizh pak prideta dve krive
prizhe, rekozhe: Mi smo slishali
njega rezhi: Jest bom ta s'rolta-
mi sturjen tempel rasdjat, inu v'
treh dnevih drugiga bres rok stur-

jeniga isidal. Al njih prizhuvanje ni obstalu. Visihi far pak stopi v fredo, inu prafha Jesufa, rekozh: Nizh ne odgovorish na to, kar ti zhes tebe prizhujejo? On pak molzhi, inu nizh ne odgovori. Visihi far spet prafha Jesufa inu rezhe: Sarotim te per shivimu Bogu, de nam povefh, aku si ti Kristus, Sin Boga visoku hvaleniga? Jesuf rezhe njemu: *ti si rekel: povem vam pak, od sedaj bote vidili Sinu zhloveka sedeozhiga na desnizi mozhi Boshje inu pridiozhiga v oblakih na nebu.* Tedaj preterga visihi far svoje oblazhila, rekozh: Boga je preklinjal: kaj potrebujemo vezh prizh? glejte, sedaj ste slifhali njegovu preklinjanje: Kaj se vam sdi? Oni pak odgovore, inu reko: Smerti je vreden. Inu eni sazhenjo njega saplupati, mu obras sakrivati, inu saúhe dajati, drugi

pak ga v'obras s'pestmi bijejo, rekozh: Prerokuj nam Kriste, kdo te je vdaril? inu moshje, kateri Jesufa dershe, ga saframujejo, inu bijejo, inu vezh drugiga preklinvanja soper njega govore.

Kader pak Peter sdolai na dvorishu sedi, inu vratariza njega vidi per svitlobi, inu greti se, stopi k' njemu, ga ravnu pogleda, inu rezhe: Tudi ti si bil s'Jesufam Nazarenskim, Galilejzam. Peter pak taji prizho vsih, rekozh: Nisim shena! ne posnam ga, tudi ne vem, kaj govorish. Inu vun gre pred dvor; inu petelin sapoje. Kadar pak zhes prag vun gre, njega vidi ena druga dekla, inu tim, kateri fo ondi, rezhe: Tudi ta je bil s'Jesufam Nazarenskim. Peter stoji inu se greje. Inu zhes enu majhnu, kader ga en drugi vidi, rezhe: Tudi ti si eden isunih, inu eni reko: Nisi tudi ti

si njegovih Jogrov? On pak spet taji inu rezhe: Nisim, taji s'persego: Ne posnam tega Zhloveka o zhlovek! Inu zhes enu malu, okoljene ure je en drugi perterdil, rekozh: Refnizhnu, ti si tudi tihistih eden; sakaj ti si Galilæjz; Perstopijo tudi ondi stojezhi, inu reko Petru: Ref je, ti si tudi tihistih eden, ti si tudi Galilæjz, tvoj jesik tebe rasodeva. Na to rezhe eden is hlapzov Vishiga Farja, striz tega, katirimu je Peter vuho odsekal: Te le nisim vidil s'njim na vertu? On pak sazhne rotiti se, inu persegati: Ne posnam tega zhloveka, od kateriga govorite. Inu sdajzi kader she govori, petelin drugizh sa poje. Inu Gospod se osre, inu Petra pogleda. Inu se spomni na besedo, katero je Jesus njemu rekel: *Prejden bo petelin dvakrat sapejl, bosh mene trikrat satajil.* Inu Peter gre vun, inu

milu joka. Kader se je pak dan
 sturil, se vsi starejši is ludstva, vi-
 ši farji, inu pismarji vkup sbe-
 ró, se posvetvajo super Jesufa,
 de bi ga v' smert isdali, ga pelejo
 v' svoj sbor, rekozhi: Aku si ti
 Kristus, povej nam. On rezhe njim:
*Aku vam bom povedal, meni ne
 bote verjeli: aku bom pak tudi
 prashal, mi ne bote odgovorili,
 inu me tudi ne bote ispuštili:
 od sedaj pak bo Sin zhloveka
 sedel na desnizi Boshje mozhi.*
 Vsi pak reko: Si ti tedaj
 Sin Boshji? On rezhe: *Vi pra-
 vite; sakaj jest sim.* Oni pak
 reko, kaj potrebujemo she pri-
 zhovanja? sakaj sami smo is nje-
 govih vust slisnali. Inu vsa mnosh-
 za vstane, inu ga le Pilatusu pele.

N A V U K.

Jesusa samo nedolshnost inu svetost, *pred kateriga ozhmi tudi mejsez ni svital, inu svesde niso zhiste*, (Job. XXV.) pelejo gresniki k' sodbi pred gresnika. Oni ga pelejo pred vishiga farja Judovskiga, de bi tam toshen, saflishan, preprizhan, inu sojen bil. Kdo je kriv, de se nedolshni Jesus krivizhni sodbi podvershe? kdo drugi, ku mi gresniki? Mi smo tega krivi, mi, ki bres shtevila veliku grehov sturimo, inu vender hozhemo sa pravizhne shteti biti: mi, ki se vezh bojimo od zhloveka, ku od Boga sojeni biti: mi, ki vezh shelimo ludem ku Bogo dopasti: mi, ki blishnimu s' lashmi, krivim prizhanjam, al na druge gresne vishe pred oblastikam krivizo delamo: ki is poshelenja zhasniga

dobizhka, zhaſti, ali pak is ſtra-
 hu zhaſne ſhkode ali ſramote ref-
 nizo vtajimo, kader je treba njo
 povedati. Jeſuf od viſhiga farja
 praſhan ene beſede govori, katere
 ſo prav po reſnizi inu modroſti,
 ter nizh kriviga v' ſebi nimajo:
 inu vender njemu ſavolo teh bres
 povelja, inu prav po krivizi eden
 hlapzov viſhiga farja ſaúho da,
 kakor bi Jeſuf ſanizhuvavez vi-
 ſhi oblasti bil. Kdo drugi je te
 njemu ſturjene krivize kriv, ku
 mi, ker doſtikrat te, kateri naſ
 ſvare, ali nam naſhe pregreſhen-
 je ozhitajo, nozhemo poſluſhati,
 ter nje ſovraſhimo, ali zelu vdari-
 mo, ali ſaj vdariti ſhelimo. Sa-
 volo naſ Jeſuf dobi ſaúho, kakor
 de bi viſhi oblaſt ſanizhuval; ſa-
 kaj doſtikrat ſe mi od Boga poſtav-
 leni oblasti ſoper ſtavimo, inu jo
 ſanizhujemo.

MOLITUV.

Sanizhuvan je hozhem savolo tebe o Jesus prenesti, zhalno zhaft hozhem sanizhuvati, ker sim savolo mojih grehov vreden sanizhuvan biti. Lubiti, inu sa moje prijatle imeti hozhem te, kateri bodo meni resnizo govorili, inu mojo hudobio meni pred ozhi stavili. Oni meni dobro sture. *Pra. vizhen bo mene is vsmilenja svaril, inu pokregal: olje greshnika pak nima moje glave omastiti*, je rekel (v' 140 Pf.) David. Moj Bog! skusi krotkost, si katero si krivizhne toshbe preterpel, te prosim, daj mi gnado moje grehe is lerja sposnati, inu prizhotebe povedati: *inu ne pusti, de bi se moje serze k' hudobnim besedam nagnilu inu pregrehe isgovarjalu.* (140. Pf.) Sturi, de se pred temi, katerim si oblast zhes

mene dal, vselej is serza poni-
sham, inu nje sposhtujem: Ker
je taku tvoja vola, inu ker si tu-
di ti taku sturil. Amen.

II. N A V U K.

Jesuf per strashnu lashnivi-
mu, inu krivizhnimu obtoshenju
terdo molzhi, inu ne govori, ku
takrat, kader ga zhaft Boshja go-
voriti sili: inu savolo tega gover-
jenja je on sapluvan, tepen, inu
sa smerti vredniga sojen. On je
sraven tega od eniga svojih nar-
vezhih prijatlov, od Petra sapu-
shen, inu satajen. Aku lih Kri-
stus v' serzih, inu v' delih Judov
nizh dobriga ni vidil, aku lih bi
nje s'tim vustmi, is katerih nigdar
nobena lash ni mogla vun jiti,
lahku k'framoti sturil, vender nizh
takiga ni hotel sturiti, nizh njega
ni samoglu od stanovitnosti pre-

makniti, taku, de je bilu nad njim dopolnjenu, kar je Prerok Isaias rekel 53. 7. *On bo kakor ovza k' saklanju pelan, inu bo molzhal, kakor jagne pred tem, katiri ga strishe, inu ne bo svoje vusta odperl.* O moj Jesul! kaku velik raslozhik je med teboj, inu menoj! Ti neskonzhnu svet, inu pravizhen molzhish per neisrezhenih krivizah, katere se tebi gode, jest pak poln kriviz nemorem molzhati ne samu per vezhih, temuzh tudi per nar majnsih krivizah, jest gledam povsod mojo nedolshnost osnanuvati, inu taiste toshiti, kteri so meni krivizo sturili, jest jezhim, kader meni bolesen, al drugo teshavo poshlesh, inu ne pomislim, de sim si s' mojmi grehi she veliku vezhi, ja vezhne shtrafinge saflushil. Ti govorish, kader je to k' zhasti Boshji, aku lih previdish, de tebi

tvoje govorjenje sa tvoje shivljenje pojde, inu jest molzhim resnizo, ne samu de bi smerti odshal, temuzh tudi, de bi se enimu slabimu zhloveku ne sameril.

NAPREJVSETJE.

O moj Jesuf! varvat se hozhem, de per krivizah inu teshavah nobeno nepoterpeshalivo al tudi nepotrebno besedo ne bom rekel, inu de se s' mojimi blishnimi ne bom prepiral; temuzh bom s'njimi vselej s'lubesnijo govoril: tudi si naprej vsamem, nigdar savolo eniga zhloveka, al sa katiro shkodo bodi, resnizo ne samolzhati, kader njo bo sa zhast Boshjo treba govoriti. De to dopolnim, se sa pomozh obernem k' tebi, ki per tvojmu molzhanju inu govorjenju nisi na drugu, ku na zhast tvojga Ozheta gledal,

inu si skus to ne samu sa moje
krivizhnu govorjenje, ali mol-
zhanje sadoſti ſturil, temuzh tudi,
do v' takuſhne grehe ne padem,
meni gnado saflushil.

M O L I T U.

Proſimo te vſigamogozhni
Bog! dodejli nam gnado, de mi
kir v'tolkajnih nadlogah po naſhi
ſlaboſti omagujemo, ſkus terp-
lenje tvojga edinurojeniga ſina
pomozh sadobomo. Skus ravnu
tiga Goſpoda naſhga i. t. n.

IV.

ZHETERTI STAZION.

*Jesufa pred Pilatusham toshjo,
sa hudobniga Barabba pa
profjo.*

Branje is S. Evangelia.

Po tem ker ſo v'zelim ſboru ſe

posvetvali, Jesusa sveshejo, inu od Kajfsha pelejo v' sodno hisho, inu zhes dajo Ponziu Pilatushu dushelnimu oblastniku. Je pak sjutraj. Takrat, ker Judas, kati-ri je njega isdal, vidi, de je obsojen, se skasa, inu nasaj pernese vishim farjam inu starishim trideset srebernikov rekozh: Greshil sim, ker sim nedolshno kri isdal. Oni pak reko: Kaj je nam mar sa to? gledaj ti gori. Inu on srebernike v' templi od sebe vershe, se prozh poda, gre tje, inu se s' verjo obesi. Vishi farji pak vsamejo srebernike, inu reko: Ne spodobi se nje v' zerkveno ladjizo vrezhi; sakaj to je zena kervi. Sklenjejo pak med seboj, inu sa nje kupjo nivo lonzharja sa pokopalishe ptujih. Sa tega volo je tista niva imenuvana Hazeldama, to je, Niva kervi od danashniga dne. Tedaj je dopolnjenu, kar

je govornu bilu skusi Jeremia Preroka kir pravi: Vseli so trideset frebernikov, zeno v'zenitvo postavljeniga, sa kateriga so s' Israelovimi otrozi kup sturili: inu so nje dali sa nivo eniga lonzharja, kakor je meni Gospod vka-sal. Judji pak niso shli v'sodno hiho, sa to, de bi ne bili omadesh-vani, inu de bi smeli Velkonozh jesti. Gre tedaj Pilatush k'njim vun, inu rezhe: Kakushno tosh-bo pernesete zhes tiga zhloveka? Oni odgovore, inu reko njemu: Aku bi ta ne bil hudodelnik, bi ga mi ne bili tebi zhes dali. Pilatush tedaj rezhe njim: Vsa-mite, inu obsodite ga vi po vashi postavi. Judji tedaj njemu reko; Mi ne smemo nikoger vmoriti. De bi se beseda dopolnila, katero je Jesus govornil, kader je na snanje dal, s'kakushno smertjo ima vmreti. Tedaj sazhnejo nje-

ga toshiti, rekozh: Tiga smo
 neshli, de nash narod sapeluje,
 brani dajati dazjo zesarju, inu
 govori, de je on Kristus Krajl.
 Gre tedaj spet Pilatush v' sodno
 hisho, inu poklizhe Jesusa. Jesus
 stoji pred dushelnim oblastnikom,
 inu dushelni oblastnik ga prasha
 rekozh: Si ti krajl Judovski? Je-
 sus odgovori: *Rezhesh to sam
 od sebe, ali so tebi drugi od
 mene povedali?* Pilatush odgo-
 vori: Sim jest mar Jud? tvoj na-
 rod, inu vishi farji so tebe meni
 zhes dali, kaj li sturil? Jesus
 odgovori: *Moje krajlestvu ni od
 tiga svejta: aku bi od tiga
 svejta bilu moje krajlestvu, bi
 se moji stushabniki ja bojuva-
 li, de bi jest ne bil Judam is-
 dan: sdaj pak moje krajlestvu
 ni od tod.* Pilatush tedaj rezhe
 nijmu: Si ti tedaj krajl? Jesus
 odgovori: *Ti govorish, sakaj*

krajl sim jest: jest sim k temu rojen, inu sim k temu na svejt prishal, de od refnize prizhujem; sledni, kateri je is refnize, moj glas poslusha. Pilatush rezhe njemu: Kaj je refniza? Inu kader to rezhe, gre spet vun k Judam, k'vishim farjam, inu trumam, inu rezhe njim: jest nobene krivize ne najdem na njemu. Inu kadar Jesufa vishi farji, inu starishi veliku toshjo, nizh ne odgovori. Pilatush pak ga spet prasha, rekozh: Ne slishish, koliku soper tebe prizhujajo? nizh ne odgovorish? glej, v'kaku velikih rezheh tebe toshjo. Jesus pak nizh vezh na nobeno besedo njemu ne odgovori, taku, de se dushelni oblastnik silnu zhudi. Ludje pak she vezh siljo, rekozhi: On shunta ludstvu, ker po zeli Judej vuzhi, kar je sazhel od Galilæe do tukaj. Pilatush pak, ka-

der flifhi od Galilæe, prafha, zhe bi Jesus zhlovek is Galilæe bil. Inu kader isve, de pod Herodeshovu gospodstvu flifhi, njega pofhle do Herodesha, kateri je te dni tudi v'Jerusalemu. Herodesh pak, kader Jesufa vidi, se filnu oveseli: sakaj she veliku zhasa je shelil njega viditi: ker je veliku od njega flifhal, inu je vupanje imel, de bo njega vidil kaki zhudesh sturiti. Oprafhuje pak njega s'mnogim govorjenjam. Al Jesus njemu nizh ne odgovori. Vifhi farji, inu pifmarji pak njega terdu toshjo. Inu Herodesh s'svojimi soldatmi njega sanizhuje, inu saframuje belu oblezheniga, inu k'Pilatushu nasaj pofhle. Postaneta pak prijatla Herodesh inu Pilatush taisti dan: sakaj pred sta bila v'sovrashtvu med feboj. Pilatush pak ukup poklizhe vifhi farje, pogla-

varje, inu ludstvu, inu rezhe njim: Perpelali ste k' meni tiga zhlo-veka, kaktor de bi ludstvu od-vrazhuval: inu glejte, jest sim nje-ga prizho vas prafhal, inu nobe-ne krivize ne najdem na tim zhlo-veku v' rezheh, v' katerih ga toshite; pak tudi Herodesh ne: sakaj poslal sim vas k' njemu, inu glejte, nizeh smerti vredni-ga ni bilu na njemu najdenu: pretepel ga bom tedaj, inu ispu-stit. Mogel je pak njim ob pras-niku po navadi eniga jetnika is-pustiti, katiriga bi hotli. Ima pak fdaj eniga flevezhiga jetnika, ka-teri je imenuvan Barabba. Barab-ba je pak bil rasbojnik, savolo punta v' mesti flurjeniga, inu vbi-janja s' puntarji vklenjen, inu v' jezho vershen. Inu kader mnosh-za gori pride, sazhne Pilatusha profiti sa to, kar njim je vselej fluril. Kader so se tedaj vkup sbra-

li, 'Pilatush rezhe: Jest nobene krivize ne najdem na njemu: je pak navada per vas, de vam ob Velikinozhi eniga ispustim; hozhete tedaj, de vam Krajla Judovskiga ispustim Jesusa, kateri je imenuvan Kristuf? Sakaj vedil je, de so ga vishi farji is nevoshlivosti isdali. Kader pak Pilatush na sodnim sedeshu sedi, poshle k'njemu njegova shena, rekozha: Nizh se ne puzhaj s'tim pravizhnim: sakaj veliku sim terpela danaf v' sanjah sa volo njega. Al vishi farji inu starishi so shuntali, inu pregovarjali ludi, de bi sa Barabba profili, Jesusa pak pogubili. Inu vsa mnoshza upije inu rezhe: Prozh s'tem, inu ispusti nam Barabba.

N A V U K.

Jesusa enimu puntarju, inu vbijavzu Judji sad postavjo. Oni

profijo, inu naganjajo, de ima ta
 ispushen, Jesus pak krishan biti.
 O nehvaleshnu Judovsku ludstvu!
 kaj je tebe taku strafhnu smotilu,
 inu sapelalu, de enimu hudodel-
 niku sad postavish, inu hozhefh
 vmoriti tega, katerimu v'nedolsh-
 nosti inu svetosti enakiga nisi vi-
 dilu? Judji! taku strafhno ne-
 hvaleshnost njemu sa njegove
 bres shtevila sturjene dobrote po-
 vernete? Pet dni pred ste njega
 s'veliko zhastjo v'Jerusalem sprem-
 lali, inu njemu upili: *Hofanna*
Sinu Davidovimu, hvalen bo-
di, kateri pride v' imenu Gof-
poda; inu danf upijete: Krishaj,
krishaj ga. Prevsetnost inu ne-
 voshlivost je vashe vuzhenike do
 ene taku grosne krivize perpelala,
 ker so svojo zhast inu svoj dobi-
 zhik vezh ku zhast Boshjo, svo-
 je, inu drugih svelizhanje jiskali:
 inu sa tega volo njih ozhi niso

mogle prenesti zhašt', ktera se je
 Jesusu skasovala. Tvoja mrasloša
 proti refnizi, o ludstvu Judovsku
 je sturila, de se pustish sapelati,
 inu de v'takushno krivizo per-
 volish.

M O L I T U V.

Al tudi jest tako krivizo stu-
 rim, tudi jest tebe, moj Bog, ne
 rasbojniku, temuzh zelu peklen-
 skimu hudizhu sad postavim, kader
 njegovo volo spolnim, inu tvoje
 povelje prestopim: aku vezh bla-
 gu inu polvetnu veselje, ku tebe,
 breskonzhno dobroto, inu aku
 vezh stvari, ku tebe vsigamogozh-
 niga stvarnika lubim. Barabbu te-
 be sad postavim, koljkurkrat me-
 ne sovrashstvu proti blishnimu, ali
 poshelenje mogozhnim dopasti o-
 slepi, de s'krivizhnimi potegnem,
 inu nedolshne sapustim, ali se

zelu zhes nje vsdignem. Moj Jesus! tvojo zhaft hozhem sa naprej pred vsim drugim jiskati; nobena stvar me nima od tebe mojiga Boga lozhiti. Sgubo premoshenja, moje zhafti, inu tudi mojiga shivlenja sim perpravlen rajshi prestati, ku tebe sapustiti. Ah! ne dopusti, de bi se mojiga serza kadaj prevsetnost, zhaftilakomnost, al sovrashtvu polastilu, inu de bi jest na to visho resnizo sgreshil, ali sapustil. Ne dopusti, de bi jest kadaj shelil ludem vezh, ku tebi dopasti, ali de bi se vezh bal ludem ku tebi se sameriti; ali de bi sa ludi volo v'krivizo pervolil, inu taku tebe Barabbu sad postavil. Amen.

II. N A V U K.

Pilatush si vse persadene, de bi Judov serza potolashil, inu Je-

susa is rok sovrashnikov reshil. Al vse je sabstojn. Kaj on sa to ne snajde? on sraven Jesufa postavi nar vezhiga hudodelnika is teh, kateri so v' jezhi, namrezh tolovaja, puntarja, vbijavza inu hozhe, de imajo enimu is tih dveh shivljenje pustiti, kir vupa, de vsaj temu hudodelniku ne bodo Kristusa sad postavili; al ti se mozhnu motish o Pilatush; ti nevesh refnizo, katero govori sveti Duh, *de hudoben, kader v' globozhino grehov pride, nizh ne mara.* Pripov 18. 3. Sovrashtvu Judovskih poglavarjov, inu slepota sapelaniga ludstva je bila dovershena, sa tega volo so nashiga nar bol nedolshniga Kristusa sa bol krivizhniga sodili, ku Barabba nar krivizhnishiga hudodelnika. Ah! kaj je hudiga, kar bi ne sturil zhlovek, kteriga hudu poshelenje vi-

sha, inu oflepi: on nozhe nizh
 viditi, kar mu je nasproti, on sa-
 pre ozhi nar svetlejshim reſnizam,
 to sa dobru ima, kar poshelenju
 dopade, inu ima sa hudu, kar je
 njegovu dufhi k' pridu. Od tod
 pride tolkaj godernanja, inu kri-
 viga obdolshenja zhes Gospodſke
 inu ſodnike, kir menimo, de ſo
 nam krivizo ſturili, kader niſo po
 naſhi voli ſodili: vſe to pride is
 tega, kir je moje ſerze od ſov-
 raſhtva proti mojimu bliſhnimu,
 ali od lubesni proti blagu taku
 poſedenu, de meni ne perpuſti na
 reſnizo gledati, inu njo ſposnati.
 Sa volo te moje hudobije, o nar-
 nedolshniſhi Jeſuf! ti preneſeſh
 taku ſtraſhno krivizo, de ſe vſa
 tvoja ſvetoſt, tvoji zhudeshi, tvoji
 nebeſhki nauki, vſe tvoje judam
 bres ſbtevila ſturjene dobrote nizh
 ne zhiſlajo, inu de prot tebi no-
 beniga vſmilenja nimajo, temuzh

po vsi sili tebe krishaniga viditi
hozhejo.

NAPREJVSETJE.

O moj Jesus! de jest v'tako
krivizo vezh ne padem, hozhem
vselej na resnizo gledati, jest ho-
zhem le misliti, govoriti, inu sturi-
ti, kar tebi dopade, inu kar bo
meni lubesen proti mojimu blish-
nimu noter dala, aku lih bi imel
na mojimu premoshenju, na zhasi,
al tudi na telefi kaj terpeti. Jest
se hozhem sato vsimu hudimu no-
terdajanju inu poshelenju s' vso
mozhjo soperstaviti; sa to s' Davi-
dam profim. Psal. 118. 133. *Vi-
shaj moje stopine po tvoji sapo-
vedi, inu daj mi gnado de nobe-
na kriviza zhes me ne gospoduje.*

M O L I T U V.

Prosimo te o Gospod! daj tvoj-
imu ludstvu duha resnize, inu miru,

de tebe is zele pameti sposna, inu is zeliga serza po temu hrepeni, kar je tebi dopadljivu. Skus nashiga Gospoda i. t. d.

V.

PETI STAZION.

Pilatush puisti Jesusa gajshlati.

Branje is S. Evangelia.

Pilatush ludi spet nagovori, ker hozhe Jesusa ispustiti, inu rezhe: Kteriga is dveh hozhete, de vam ispustim? Oni reko: Barabba. On rezhe: Kaj tedaj hozhete, de sturira s' Judovskim Krajlam, Jesusam, kateri je imenuvan Kristus? Ludje spet she vezh upijejo, rekozhi: Krishaj, krishaj ga. On pak tretjizh njim rezhe: Kaj je tedaj hudiga sturil? nobene smer-ti vredne pregrehe ne najdem na

njemu, tepel ga bom tedaj, inu
 ispuftil. Ludje pak fhe bol upijejo:
 krishaj ga: inu s' velikim upitjam
 tifhe inu profijo, de bi krishan
 bil, inu njih upitje zhe dalej
 vekfhi perhaja. Tedaj vsame Pi-
 latush Jesufa, inu ga pusti gaishlati.

N A V U K.

Nafh Svelizhar fe podvershe te-
 penju, v' katerimu sraven neisre-
 zhenih bolezhin tudi veliku sa-
 framuvanje terpi: zhes kar fe
 fkusi Davida potoshi rekozh:
 (LXVIII. Pf. 8.) *Sramota moje
 oblizhje pokriva.* Sakaj tepen je
 bil s' gaishlami, s' katermi fo bili
 famu flushni, prav sanizhuvani
 ludje, inu hudodelniki tepeni.
 Takim sholnirjam je zhes dan,
 ktire je savolo njih preshirnosti,
 inu nesframnosti v' Pfallmu, teleta,
 leve, inu pse imenuval, ker je

rekeli: de fo njega mladi junzi
 obfuli, sgrablivi levi poshreti
 hotli, inu pli obstopili, ker je
 njega truma hudobnih oblegla. Sa-
 kaj preterpish o lubesnivi Isveli-
 zhar kakor flushni inu hudodel-
 niki taku grosovitnu inu framote
 polnu tepenje? Ah, na moje me-
 stu si se postavil; moj dolg namesti
 mene plazhujesh. Jest sim saflu-
 shil, kakor en flushni, inu pun-
 tar vezhnu saframuvan, inu tepen
 biti. Jest sim sapravil per S. kerstu
 dobleno prostost Boshjih otrok,
 inu sim postal hujshi ku pred, jet-
 nik hudizha, inu flushen greha:
 (Joan. VIII. 34.) sakaj, kakor
 si naf ti vuzhil, sledni, kateri
 greh sturi, je flushen greha. Inu
 sato si ti taku, kakor fo neka-
 daj nesveste flushne topli, nev-
 smilenu tepen bil.

MOLITUV.

O dobrotlivi JESUF! kaku bi jest krivize tebi inu od tebe stvarjenim dušham sturjene dosti objokal? Ah, sam to nigdar ne samorem; temuzh skusi tebe na mesti mene tepeniga, inu saframuvaniga samorem, inu hozhem to sturiti. Prosim te tedaj jest slab gresnik ponishnu, daj mi moje neisrezhene, inu bres mere velike krivize sposnati; napolni moje ferze s' straham pred neskonzhno svetostjo inu pravizo mojga Boga, kateri tebe savolo mene taku strashnimu inu framote polnimu gaishlanju zhes pusti: sturi, de bom vtelej sposnal, kaku silnu vreden sim na timu svejtu tepen biti; jest sim vuf poln kriviz; jest, ki sim (Luk. XII. 47.) tvojo volo vedil, pak nisim hotel ispolniti; inu sim sa to vreden

od tebe vezhnu savershen biti. Ker ti sama svetoſt, inu nedolshnoſt savolo mene toljkaj terpiſh, ſturi, de bom vselej tebe hvalil, kader me tukaj tepesh, inu me s' tem vredniga ſturish, de tvojo podobo na ſebi noſim. Ti ſam govoriſh ſkus Svetiga Pavla. (Hebr. XII: 6.) *Kteriga Gospod lubi, tega pod ſhibo ima: on tepe vsakiga otroka, kteriga gori vsame: oſtanite pod ſhibo: kakor proli otrokam ſe Bog proti vam sadershi; ſakaj kje je otrok, kteriga nima ozhe ojſtru?* Takuſhnu zhaſnu tepenje meni vupanje dela, de bom vezhni mu tepenju odſhel. Amen.

II. N A V U K.

Jesuſ je ſvojim ſovraſhnikam zhes dan, de bi ga po ſvoji voli,

inu bres vse mere gajshlali, kir Pilatush misli, de bo pogled eniga pozelimu shivotu rastepeniga, inu okrivavljeniga zhloveka serza Judov omeznil, inu de bodo jenjali njemu smert sheleti. Hudizh hozhe svediti, al je on pravi Sin Boshji, ali ni, sato on te, zhes katere gospodari, nashunta, de Jesufa strashnu saframujejo, inu gajshlajo, de bi na njemu kakushnu snamnje nepoterpeshlivofti, ali pak Boshje oblasti vidil: nad Jesusam je bilu tedaj spolnenu, kar je govorjenu v' bukvah modrosti 2. 18. 19. *Aku je on resnizhnu Sin Boshji, ga bo isrok supernikov reshil, s' saframovanjam inu martranjam ga prashajmo, inu skusimo svediti njegovo poterpeshlivoft, de spoznamo, kakushna je njegova krotkosti: O kaku strashnu je sdaj, o Jesus! tvoje svetu Tolo moglu*

vaftepenu, odertu, inu s'kervjo
 oblitu biti! na tebi je dopolnje-
 nu bilu, kar si skus Davida go-
 voril: Pf. 21. *Jest sim zheru
 inu ne zhlovek; saframuvanje
 ludi, inu isvershik ludstva.* Al
 kaj rezhem, de so tebe tvoji od
 hudizha napelani foverashniki taku
 strashnu sdelali? moje bres ne-
 hanja sturjene krivize, moji nasaj-
 padzi v'pregrehe, moje odlashan-
 je pokore je tebi tolkaj ran na-
 redilu; zhes to fe potoshish skus
 kronaniga preroka, kir rezhesh:
 Pf. 128. *Greshniki so na mojmo
 herbtu kovali: oni so svojo hu-
 dobijo delezh gnali.* Savolo hu-
 diga poshelenja mojih pozhutkov,
 inu savolo mojih nesramnosti, skus
 katere sim toljkukrat Boga ras-
 shalil, o neskonzhnu nedolshen
 Jesus! si ti na tvojemu svetimu,
 divishkimu Telesu vuf potert, inu
 saframvan: ti si vuf ranjen, de

bi s' tvojim ranam nashih dush
 rane ozelil, kakor je od tebe skus
 preroka pifanu: Isai. 53. 5. *On
 je ranjen sa volo nashih pre-
 greh: tepenje, katiru nam je
 mir sadobilu, je na njega
 padlu, inu skus njegove rane
 smo osdravleni.*

NAPREJVSETJE.

O vsmileni Jesus! de bi bile
 pazh te besede nad meno j rev-
 nim greshnikam spolnene. Poln
 savupanja na tvojo gnado, kate-
 ro si meni skus tvoje gaishlanje
 saflushil, hozhem mojim hudim
 navadam od sdaj konz sturiti, do
 smerti zhes moje grehe jokati,
 vse, s' komer me bosh tepel, s'
 volo gorivseti, kir si ti nedolshen
 savolo mene kriviz polne stvari
 neisrezhenu tepen bil. Ti tedaj
 k' stebru pervesan Jesus raistergaj

vesi mojih hudih navad, inu pošelenja : nespodobnu slezhen vsami od mene vse, kar je nezhistu : po zelimu shivotu ranjen, odert, inu poln bolezhin konzhaj v'meni shelje po mehkimu, inu mesnimu shivlenju : vuf s'kervjo oblit omezhi moje ferze, inu operi me od vse hudobije, inu ne dopusti, de bi se jest kadaj na pot gresnikov sopet vernil, *inu de tedaj moje poslednu hujshi ne postane kakor pervu* S. Matth. 13. 45. to te prosim ponishnu.

M O L I T U V.

Mi tebe Vsigamogozhni Bog! profimo, poglej s' milostjo tvoje ludstvu, de bo skus tvoj dar na telesu, inu skus tvojo pomozh na dushi obvarvanu. Skus nashiga Gospoda Jesusa i. t. d.

VI.

*SHESTI STAZION.**Jesufa s' ternjam kronajo.*

Branje is S. Evangelia.

Dushelniga oblastnika sholnerji vsamejo Jesufa s' feboj, ga pe-
lejo v' dvor sodne hiše, inu k'
njemu sberó zelo trumo; ga fle-
zhejo, inu mu shkarlatni plajsh
okolj dajo: spledejo krono is
ternja, inu njemu na glavo po-
stavijo, dajo njemu terst v' desno
roko: k'njemu stopajo, pred njim
poklekujejo, se mu posmehujejo,
ga sazhnejo posdravlati, inu re-
ko: Sdrav bodi, krajl Judov: inu
dajejo njemu saúhe: terst vsame-
jo, ga s' terstam po glavi bijejo,
ga saplújejo, na kolena padajo,
inu ga molijo.

N A V U K.

Ker je Jesus sholnerjam zhes dan, de bi ga gajshlali, oni menjo, de je perpushenu s' njim vse, kar bi hotli, pozheti. Oni se norzhujejo nad njim, ker je rekel, de je kralj. Oni ga posade, kakor eniga nevumniga, kateri je samu v' svojih mislih kralj: inu namesti kraljeve snage, inu zhasti njega obdajo s' bolezhinami inn sanizhuvanjam: vse, kar si proshirnost inu nevsmilenost ismisliti samore, njemu sture. O Jesus, (Skriv. Rasod. XIX. 16.) Kralj kraljov, inu Gospod Gospoduvavzov, sakaj take krivize med tvojimi stvarmi prenesesh? O kralj zhasti, sa kaj se podvershesh taku nespodobnimu sanizhuvanju? Ah, sa volo naf napuhnenih gresnikov vse to preterpish. Mi Boga nismo sa Gof-

poda inu krajla sposnali, ter smo
 njemu nepokorni bili. Mi Bogu
 nismo zhaft skasali, kakor smo
 njemu dolshni. Mi smo hotli po
 svoji glavi inu voli shiveti, smo
 sebi zhaft sheleli, inu jiskali,
 ter smo hotli zhes druge povi-
 shani biti. Mi svoje greshnu te-
 lu nismo is te misli oblazhili, de
 bi svojo nagoto skrili, inu se
 mrasu inu vrozhini vbranili, te-
 muzh is te misli, de bi ludem
 dopadli, inu njih ozhi na-se
 vlekli: inu sa tiga volo smo se
 lepotili, inu *ludem* pred ozhi
 stavili. Sa take od nas tvojimu
nebeskimu Ozhetu sturjene kri-
 vize se ti o Jesus pokorish, inu
 jih plazhujesh. Nasho nepokor-
 shno, prevsetnost, inu greshnu
 lepotenje ti plazhujesh s' ternjam
 na tvoji shveti glavi, kteru njo
 vso rasbode, s' plajsham, kteri

je tebi sa oframuvanje ogernen,
 s'plunki, kateri tvoje lubesnivu
 oblizhje ogerde, s'saúhami, kte-
 re tebi dajejo, s'poklekuvan-
 jam, s'kterim tebe kakor eni-
 ga krajla sa smeh posdravlajo.
 Ker smo mi kakor terst, kteriga
 veter sem tertje maje, flabi inu
 na svoje pameti mozh savupajozhi,
 ti o Jesuf! dopustish, de tebi
 terst namesti krajleve palize v'roke
 dajo. Ker smo mi s'nepokors'hi-
 no tebi nashimu krajlu tvojo kraj-
 levo palzo, koljkor je per nas
 stal, is rok jemali, inu tebe nis-
 mo hotli sa krajla sposnati; ti
 terpish, de tebi terst is rok jem-
 lejo, inu s'njim tebe po tvoji s'
 ternjam kronani glavi tolzhejo.
 Na nashe mestu si se podal, de bi
 nas srezhne sturil. S'tvojimi bo-
 lezhinami, s'tvojo ternjovo kro-
 no, inu s'tvojo framoto si nam
 gres'bnikam vezhnu krajlestvu sa-

flushil, kateru je nam naša nepokoršna saperla; s'tvojo krotkostjo, pohlevšhino, inu poterpeshlivoštjo med takimi tebi sturjenimi krivizami naš vuzhišh, de sa nebesku krajlestvu imamo sanizhuvanje inu krivizo is lubesni proti Bogu terpeti, inu njemu v'všimu pokorni biti.

MOLITUV.

Po isgledu mojiga Svelizharja se hozhem tebi, o Bog, v'všimu podvrezhi, inu s'tvojo pomozhijo vse dopolniti, kar meni ukashesh. Ti s'tvojim Sinam si našh krajl (Dan. VII. 27.) kateriga krajlestvu je vezhnu: (Pl. LXI. 12.) ti si mogozhen, inu vsmilen o Gospod; ti bošh vsakimu po njegovih delih povernil. Tebe bom sa naprej sa mojiga praviga krajla imel. Tudi hozhem

kadaj sheleti, de bi jest vishi ku drugi bil, ali de bi me ljudje hvalili, inu zhasili, ali de bi s' lepotenjam mojiga strohliviga telesa zhloveshkim ozhem dopadel; ker vem, de (Jak. IV. 6.) ti prevsetnim super stojish, ponishnim pak gnado dash. Vse to vupam spolniti s' pomozhjo nashiga s'ternjam kronaniga Svelizharja, kateri nam je skusi svojo ternjovo krono gnado saflushil, nash napuh inu lastno lubesen premagati, de bi v'pravizi inu lubesni proti Bogu taku uterjeni bili, de nas nobena stvar od nje lozhila ne bo. Amen.

II. N A V U K.

Pilatush je mislil, de bo pogled Kristusa taku nevsmilenu sdelaniga, inu saframvaniga serza Judov omezil, inu de bodo

od svojiga krivizhniga nadleshvanja odstopili; sato on njim Jesusa s' shkarlatam obdaniga inu s' ternjam kronaniga is sodne hishe perpele, inu rezhe: Pole! en zhlovek. Pilatush skus te besede hozhe rezhi: Poglejte, inu pomislite, al more en zhlovek na svetu bol rasdjan, inu sanizhuvan biti: vi ja vidite, de on skoraj ni zhloveku podoben; sa to se ni bati, de bi en tak zhlovek v' stanu bil komu zhasnu krajlestvu vseti. Sodate sami, al se je kaj takiga bati od zhloveka, kateriga sim s' tolkaj framot inu bolezhin obdal, inu sa kateriga nobeden besedo nozhe rezhi? kdo tedaj hozhe she vezh sheleti, inu njemu she njegovu shivljenje ne pervoshiti? pomislite vsaj, de je zhlovek, kakor ste vi; al Pilatush, sabstojn je vse tvoje persadovanje: nevoshlivost visih farjov se ne pusti drugazhi

nasititi, ku s' smortjo Jesusovo: oni nemorejo prenesti taku veliko svetost kristusovo, se boje, de bi oni od ludi nizh ne bili obrajtani, slasti kir vidijo, s' kakushno krotkostjo inu poterpeshlivostjo je njegova nedolshnost sklenjena, kar njemu she vezhi zhast pernese. Zhe si tedaj vezh persadevasth, o Pilatush! njih sovrashtvu potolashiti, vezh nje rasdrashish, vezh hite s' vpitjam svoje slushabnike premotiti, inu k' enakimu vpitju napelati, kir se boje, de bi skus pogled Kristusa inu besede Pilatushove k' vsmilenju proti Jesusu nagnjeni ne postali, tedaj vishi farji inu njih slushabniki s' enim glasam vpijejo: *kri-shaj, krishaj ga*. Taku tedaj o vsmilenja polni Jesus! na tebe pade shtrafinga mojih grehov, kattere sim sturil savolo pomankanja lubesni proti blishnimu, inu s'

mojim nevoshlivim serzam, kir nisim hotel prenesti, de so drugi vezh veljali, ku jest, kir sim bil shalosten, kader sim vidil, de imajo frezho inu shegen per svojih opravkih, inu v' svojemu pohishtvu, kir sim bil vesel, kader sim vidil, de se njim hudu godi, inu nisim tebe poslusal, kir nam skus tvojga Apostelna sapovesha (Rim. 12. 15.) *de se imamo veseliti s'temi, kateri so veseli; inu jokati s'temi, kateri jokajo:* jest s'revnim nisim imel vsmilenja, sato ti terpish, bres de bi se kdo zhes tebe vsmilil: ti od nobeniga zhloveka troshta, inu pomozhi v' tvojih narvezhih bolezhinah ne dobish, temuzh slishish to strashnu vpitje: *krishaj, krishaj ga;* kir jest v' mojih tesnavah nisim per tebi, temuzh per ludeh trosht, inu pomozh jiskal, inu nisim tebe poslusal, ki si

rekel. Jerem. 17. 5. *Preklet je zhlovek, kateri na zhloveka savupa, inu njega sa svojo mozh ima, inu svoje serze od Boga odverne*: zhes tebe tedaj pade shtrafinga krivize, katero sim skus mojo nesavuplivoſt proti tvoji dobroti inu previdnosti ſturil.

NAPREJVSETJE.

Kir ſi ti o lubesnivi Jeſus! sa volo moje nevoſhlivoſti, inu jifkanja ſgol zhloveſhkiga troſhta taku mozhnu od nevoſhlivih ſovraſhen, inu v' tvojih neisrezhenih bolezhinah od vſih ſapuſhen bil, hozhem jeſt po tvoji beſedi. Pripov. 4. 23. *s'vſo ſkerbjo moje ſerze varvati*, de me nevoſhlivoſt ne poſede: jeſt hozhem vſelej pred ozhmi imeti ſapoved, katero mi tvoj ſveti Evangeli da, de imam moje bliſhne lubiti, kakor ſam

sebe: jest hozhem vse ludi sposnati sa moje brate; kir smo vsi tvoji otrozi, ti pak vsih Ozhe, ki si naf vse stvaril, naf vse obder-shish, inu sturish, de zhes dobre, inu hude, zhes pravizhne inu krivizhne sonze gori gre, inu desh doli pada; ti vse hozhefh svelizhati, si sa naf vse dal tvojga lubiga Sina, inu vse v' nebeshko erbishno klizhefh. S' tvojo pomozhjo si hozhem persadeti, de bom tebi podoben, inu taku po tvoji besedi pravi otrok nashiga Ozheta, kateri je v' nebesih. Tudi hozhem lubit vse, kateri meni vsmilenja v' teshavah ne bodo skasali, kir jest krivizhna stvar nobeniga vsmilenja nisim vreden: vse zhloveshku milovanje hozhem sanizhvati, inu tebe tudi takrat hvaliti, kader bom v' mojih krishih od krivizhnih obrezhen, inu preklinjan: de bom pak to dopol-

niti mogel, se hozhem spomniti,
de je Jesus Kristus v' svojmu nar-
vezhimu terplenju slishal zhes se
vpiti: *krishaj, krishaj ga.*

M O L I T U V.

Prosimo te o Gospod! sturi,
de ne bomo marali sa sopergo-
vorjenje hudobnih; inu kir hudo-
bijo sanizhujemo, tebe na pomozh
klizhemo, ne perпусти, de bi mi
skus krivizhnu obrezhenje ostra-
sheni, ali skus golufnu perlisvan-
je premoteni bili, temuzh de bo-
mo veliku vezh lubili, kar ti sapo-
vesh. Skus nashiga Gospoda i. t. d.

VII.

SEDMI STAZION.

Pilatush Jesusa v' smert zhes da.

Branje is S. Evangelia.

Pilatush gre spet vun, inu rezhe

ludem: Glejte, perpelem vam Je-
 susa vun, de sposnate, de nobene
 krivize na njemu ne najdem. Je-
 sus pride tedaj vun, inu terjnovo
 krono inu shkariatnu oblazhilo
 ima. Inu Pilatush rezhe ludem:
 Glejte, en zhlovek. Kader ga te-
 daj vishi farji inu flushabniki vi-
 dijo, vpijejo, rekozhi: *Krishaj,*
krishaj ga. Pilatush rezhe njim:
 Vsamite, inu krishajte ga vi: sa-
 kaj jest ne najdem na njemu kri-
 vize. Judji njemu odgovore: Mi
 imamo postavo, inu po tej postavi
 more vmreti, ker se je sa Sina
 Boshjiga delal. Kader tedaj Pila-
 tush tu govorjenje slishi, se she
 bol boji, inu spet v'sodno hisho
 gre, inu rezhe Jesusu. Od kod si
 ti? Jesus pak njemu ne da od-
 govora. Pilatush tedaj rezhe nje-
 mu: Ne govorish s'menoj? ne
 vesh, de oblast imam tebe kri-
 shati, inu oblast imam tebe ispu-

stiti? Jesuf odgovori: *Ti bi nobene oblast ne imel zhes mene, aku bi tebi ne bilu od sgoraj danu: sa volo tega tajsli, kateri je mene tebi isdal, ima vekshi greh.* Inn od tega zhasa Pilatush jishe njega ispustiti. Judji pak upijejo, rekozhi; aku tuga ispustitih, nisi zesarjovi prijatel, sakaj sledni, kateri se sa krajla dela, zesarju soper govori. Pilatush tedaj, kader to govorenje slisbi, Jesusa vun perpele, inu sede na sodni sedesh, na tim mesti, kateru se imenuje Litostrotos, po Hebrejskim pak Gabbata: Je pak dan perpravlanja k' Velikinozhi, proti shesti uri, po nashi navadi *proti poldnevu*, inu Pilatush rezhe Judam: Glejte, vash krajl. Oni pak upijejo: Prozh, prozh, s' njim, krishaj ga. Pilatush rezhe njim; Vashiga krajla bom krishal? Vishi farji odgovo-

re : Nimamo krajla , ampak zefarja. Kadar Pilatush vidi, de nizm opravi, temuzh de vekshi hrup vstaja, vsame vode, inu si roke vmije prizho mnoshize, rekozh: Jest sim nedolshen nad kervjo tiga pravizhniga ; vi gledajte gori. Inu vse ludstvu se oglasi, inu rezhe : Njegova kri naj pride na nas, inu na nashe otroke. Pilatush pak hozhe ludem sadošti sturiti, inu perfodi, de bi se njih profhnja dopolnila. On pak tiga ispušti, kateri je bil savolo vbijanja, inu punta v' jezho poslan, Barabba sa kateriga so profili; Jesusa pak njih voli zhes da, de bi krishan bil.

N A V U K.

Pilatush gre is stopne na stopno globokejshi v' krivizo, inu sajide do dna v' njo. Sakaj greh je po besedah S. Gregorja (Hom.

11. in Ezech.) ali sazhetik, ali nastopik greha, ali pak obdvoje; inu taku se gresnik zhe dalej vezh od Boga odmika. To vidimo na Pilatushu: on pada is krivize v' krivizo. On od sebe daje svojo oblast, ker ludi prasha, kateriga is dveh, ali Jesusa, ali pak Barabba, hozhejo ispusheniga imeti, inu kaj ima s' Jesusam sturiti: on ukashe Jesusa nevsmilenu tepsti: dopusti, de je Jesus s'ternjam kronan. Pilatush! aku si sodnik, inu oblastnik, sa kaj prashash tvoje podloshne, kaku imash s'Jesusam sturiti? sa kaj podloshnim tvojo oblast podvershesh, inu s'tem nje predersnishi delash? Aku na Jesusu nizh krivize ne najdesh, sa kaj pustish njega taku nemilu tepsti, inu saframvati, taku s' tvojim sadershanjam Judovski ludstvu krivizo vuzhish? Al Pilatush ni imel tisto serzhnost,

inu lubesen k'pravizi, katero sodnik imeti more. Sirah VII. 6. *Ne jishi sodnik postati, svunaj aku si vupash s'tvojo mozhjo pregrehe satreti; de se ki mogozhniga ne vstrashish, inu se per svoji pravizhnosti ne pohujshash.* Pilatush hozhe pravizhen biti: al nizh zhasne srezho nozhe sa volo pravize sgubiti: on prizhuje vezhkrat pred ljudstvam od nedolshnosti Kristusove; al kader na to pride, de ima k' shkodi svoje srezhe njega ispustiti, rajshi to sturi, de Judam v'krivizo, inu v'Kristusovo smert pervoli, ku pak, de bi svojo srezho v'nemar pustil. Ah, Bog hotel, de bi veliku takih ne bilu, kateri si majn sa pravizo inu nedolshnost drugih persadevajo, ku si je Pilatush persadel! Taku se godi, kader je per zhloveku taka brumnost, katera ne

pride is Duha Boshjiga, temuzh
 is zhloveshke modrosti: sa tega
 volo ni refnizbna, ni stanovitna:
 takushni zhlovek terdi pravizo
 samu na en zhas: gleda, kaku
 bi sa pravizhniga slovel, pak sa
 pravizo nizh ne terpel: on jish
 isgovore, s' katermi se tudi zhes
 pravizo kaj sturi, on gre dalje
 inu dalje, inu na konzu poka-
 she vso hudobnost svojiga serza,
 katero je nekaj zhasa perkrival,
 taisto on pokashe, kader se boji
 sa Boga, inu pravizo svoje pre-
 moshenje sapasti, ali per ludeh
 v' samero, ali v' framoto priti:
 takrat se more per njemu Bog,
 inu praviza krivizi vmakniti. Sa-
 to rezhe S. Jak. I. 8. *Zhlovek
 dvojniga serza je v' vsih svojih
 potih nestanoviten. O greh! na-
 sha krivizhnost sa volo tebe pa-
 de na Jesusa: de bi ta krivizhen
 pravizhen postal, se more nedol-*

shni Jezus sa njega tje dati: de bi gresnik is slushnosti greha reshen bil, peklenški jezhi odsel, inu vezhnu shivljenje dobil, je Kristus sama nedolshnost hudobnim v' roke dan.

M O L I T U V.

Jest vbogi gresnik sposnam prizho tebe neskonzhna dobrota, de moja lubesen proti tebi ni bila resnizhna, ker sim toljkokrat vezh mojo, ku tvojo zhasť jiskal; vezh sa zhasni dobizhik, ku sa nebesku bogastvu skerbel, rajshi tebi, ku svejtu se sameril. Oblasti od tebe prejete se mnogiteri zhlovek ne poslushi po tvoji voli k' temu, de bi se krivizam, inu hudobijam super stavil, nedolshniga branil, inu podperal te, ktere si ti njemu isrozhil, posebnu

svoje domazhe s' lubesnijo, inu krotkostjo vishal, inu k' tebi pelal. Sa volo prejete oblasti inu mozhi fe mnogiteri napihuje s' njo svoje ludi hadu ima, inu tere: kar ti prepovedujesh, rekozh: (Sirah: IV. 35.) *Nikar ne bodi kakor lev v' tvoji hishi, de bi tvoje domazhe okolj metal, inu tvoje podloshne sateral.* O moj Bog, varvaj moje serze, de ne bom tebi kadaj sa mojo oblast taku nehvaleshen, inu krivizhen. Nigdar, nigdar fe nima to sgoditi. Tebe hozhem pred v' sim, inu zhes vse lubiti; naj pogine zhas, blagu, posvetnu veselje, aku bi se imel tebi sameriti: Vse si hozhem persadeti, de ne bom k' nar majnsi krivizi pregovorjen, de se grehu beresh v' sazhetku vstavim, inu ne sabredem kakor Pilatush v' vekshi krivize. Sakaj vem, de je loshej greha se varuvati, ku

po sturjenimu grehu parvo pokoro sturiti. Oblasti, ktero zhlovek zhes druge od tebe ima, se bom taku poslushil, kakor je tebi k' zhasi, inu meni isrozhenim k' pridu inu svelizhanju. Al jest slabi zhlovek, kaku bom to moje naprejšetje bres tvoje vsigamogozhne gnade ispolnil? Rasvetli moj vum, omezhi inu vishaj moje serze s' tvojo gnado. Amen.

II. N A V U K.

Judje nozhejo Kristusa s' svojimi lastnimi rokami krishati, temuzh silijo Pilatusha, de bi ga on s' rokami nevernih rimskih foldatov krishal; oni se boje, de bi, kir bi ga sami krishali, skus to v' zefarsko pravizo ne segli, inu taku svojo vest ne omadeshali. O hinavzi! vi se bojte soper ze-

farjovo pravizo kaj sturiti, inu se
 ne bojte vashiga odrefhenika,
 inu nebeshkiga krajla s' rokami
 nevernikov vmoriti, nad katerim
 osnanvanje Prerokov dopolnenu
 vidite, kteriga svetosti, dobrot,
 nebeshkiga navuka, inu zhude-
 shov ste sami prizho bili: per
 vashi nar vezhi krivizi hozhete sa
 pravizhne dereshani biti: vam ni
 sadoosti to saframvanje, sapluyan-
 je, gaishlanje, inu kronanje, ka-
 teru je on prenesil: vi she upi-
 jete, de ima krishan biti: taka
 smert vashi hudobiji nar vezh do-
 pade; vi hozhete, de ima Jesus
 shtrafan biti kakor puntar, inu
 sanizhvavz zefarske oblasti, sa
 kteriga je po shegi Rimzov smert
 krisha namenjena, vi hozhete, de
 ima prenesti nar hujshi inu po-
 zhasne bolezhine, inu de more
 njega ime inu spomin per Judih,
 inu nevernih v' framoti biti. Pi-

latush v'krivizhnu naganjanje Judo-
 dov na sadne pervoli, pak od sebe
 na Jude vrezhi hozhe, inu svoje
 roke vmije sa snamnje, de je nad
 kervjo tega pravizhniga nedol-
 shen; al kaku bi ti o Pilatush! ne-
 dolshen bil, kir tega v'smert isdash
 kteriga sa nedolshniga sposnash?
 Kaj tebi pomaga tvoje roke s'vodo
 vmiti, ktire so, kakor govori
 Prerok Isaia 1. 15. *kervi polno?*
 O! koljku je naf Kristanov v'ena-
 kih krivizah inu hinavstvu, majn-
 fhih grehov se varjemo, velike
 pak delamo, inu tako po besed-
 dah Kristusovih. Matth. 23. 24.
Komarje prezejamo, kamele
pak posheramo: Kir se bojmo
 enu, al drugu posebnu majhnu
 opravilu brumnosti opustiti, velko
 sapoved pak lubesni proti Bogu
 inu blishnimu v'nemar pustimo:
 gledamo, de per molitvah vsako
 besedo prav isrezhemo, Isai. 29.

13. *Serze pak delezli od Boga imamo*, kakor se je nekaj Bog zhes Jude potoshil; se varjemo, de blishnimu s' nar majnsihi tatvino ne shkodvamo; al is nashe vohernije inu nevsmilenja proti revnim si nobene vesti ne delamo: mislimo, de bomo savolo enih, ali drugih del nebesku krajlestvu dosegli, aku lih dolshnosti nashiga stanu ne dopolnimo, otroke inu druge nam isrozhene po Boshji voli ne vishamo: per vsimtu temu se sa pravizhne dershimo, inu hozhemo od drugih sa take dershani biti. Ta nasha golufna brumnost je tedaj mogla shtrafana biti, inu Bogu se je mogla zhast, ktero smo njemu vseli, poverniti, inu to se je dopolnilu skus Jesufa Kristusa; kakor je on prenesil saframvanje inu bolezhine enga sa smeh sturjeniga krajla, sa to, kir mi Boga

nismo v' refnizi zhaftili, temuzh
 smo vezh nashimu poshelenju slu-
 shili, se sdaj on podvershe kri-
 vizhni sodbi Pilatusha, po kateri
 more, aku lih je krajl nebes inu
 semle, kakor nar vekshi hudodel-
 nik inu isvershik vsih na fra-
 mote polni les krisha raspel biti,
 inu skus to nam je od Boga mi-
 lost sadobil, de bi nam krivize
 odpushene bile, inu de bi k'vezh-
 ni smerti obsojeni ne bili.

NAPREJVSETJE.

O lubesnivi Jesus! ti si se sa-
 volo mene smertni sodbi krivizh-
 niga sodnika podvergel, inu skus
 to meni gnado saflushil, de bi
 tebi kakor mojimu Gospodu po-
 polnim is lubesni podvershen bil,
 inu *tebe v' duhu, inu v' ref-
 nizi zhaftil*, kakor nam ti sa-
 povedh S. Joan. 4. 24. skus to

tvojo gnado hozhem jest tebe
 neskonzhno dobroto zhes vse lu-
 biti, vse k'tvoji zhasi sluriti,
 inu k'tebi mojimu sadnimu zilu
 inu konzu moje serze, inu vse
 moje shelje obernene imeti, jest
 bom fkerbel, de vse dolshnosti
 spolnim, ktere imam na sebi v'
 temu stanu, v' kteriga je mene
 tvoja dobrota inu previdnost po-
 stavila, de bom taku vreden po-
 stal med tvoje flushabnike shtet
 biti: daj mi mozh, to naprej-
 vsetje svestu dershati.

M O L I T U V.

Prosimo te o Gospod! pog-
 lej milostlivu na tvoje ludstvu, sa
 kteru se nash Gospod Jesus Kri-
 stuf ni bal v' roke krivizhnih is-
 dan biti, inu terplenju krisha se
 podvrezhi. Kateri s'teboj inu s'
 svetim Duham shivi inu krajlvje
 na vekomaj. Amen.

VIII.

OŠMI STAZION.

Jesuf nese svoj krish.

Branje is S. Evangelia.

Jesufu slezhejo shkarlatni plajsh, ga s'negovim oblazhizam oblezhejo, inu vun pelejo, de bi ga krishali. Inu on nese svoj krish, inu gre vun na mestu, kteru se imekuje kraj mertvashkih glav, po Hebrejskim pak Golgata, inu po latinšku Kalvaria.

N A V U K.

Jesuf ima shkarlatni plajsh samu taku dolgu, dokler to njegovim sovrashnikam flushi, de ga sasmehujejo. Po tem sasmehvanju, Bog dopusti, de mu to ob-

laznilu slezhejo, inu njegovu prejšnu oblaznilu dajo; ker Jesus namnija semliskiga krajla sa drugu, ku sa svoje saframovanje ni hotel na sebi imeti. On hozhe tukaj, de njega ljudje sa eniga na svejtu sanizhuvaniga zhloveka imajo. V'svojimu oblaznilu tedaj sadene na ramo perpravlen krish, inu framotni les, na kteriga imajo njega perbit, sam nefe skus mestne vrata. Nad Jesusam je bilu tedaj dopolnjenu, kar od Isaaka V' I. Buk. Mojs. XXII. 6. beremo, de je sam dreva nefel, na kterih ga je imel Abraham njegovi ozhe sa saklani dar po Boshjimu povelju shhgati. Jesus je po besedah S. Pavla Heb. XIII. 12. svunaj vrat terpeti hotel, kakor so se nekdej III. Buk. XVI. 27. trupla sa greh saklanih shival svunaj stanovanja Judov shgali; kar je pomenilu, de bo Kristus sa

grehe vſiga ſvejta ſvunaj meſta vmorjen, de hi, kaktor piſhe S. Pavl, ſkus ſvojo kri ludſtvu poſvetil. Nad Jeſuſam je bilu ſpolnenu, Matt. XX. 39. kar je on ene dni pred ſvojo ſmertjo v' perglihi od ſina eniga, kteri je vinograd kmetam dal obdelati, Judam povedal, de ſo ſe kmetji po tem, ker ſo poſlane goſpodarjove hlapze ſtepli, inu vmorili, tudi nad njegovim ſinam pregreſhili, ſo ga is vinograda vun vlekli, inu vmorili. Ti hlapzi ſo bili Preroki Boſhji, ktere je Bog poſlal v' ſvoj vinograd, to je, med Judovſku ludſtvu, de hi tam s'navuki, inu opominanjem ſad pravižniga ſhivlenja prejeli; al poglavarji Judovſki nje niſo hotli poſluſhati, temuzh ſo nje hudu ſukali, tepli inu vmorili. Sin, kteriga je goſpodar vinograda poſlal, je edinurojen Sin nebeſhkiga Ozhe-

ta Jesus Kristus sa Prerokmi med ljudstvu poslan. Judji, susebnu vikshi med njimi, tudi njega niso hotli poslušhati, temuzh so njega popadli, hudu imeli inu sadnizh is Jerusalemskiga mesta, is nar imenitnishiga Judovskiga stanovanja, is svetiga mesta vlekli, de bi ga svunaj krishali, vmorili, inu po tem sami zhes ljudstvu gospodovali. Al Jesus je sam taku hotel imeti, de je bil vershen is Jerusalemskiga mesta, kteru je bilu po besedah Jeremia (Shal. peif. II. 15.) *nar lepshi mestu, veselje zeliga svejta*, podoba nebeshkiga mesta, inu veselja. Jesus je hotel, de je bil is Jerusalemskiga mesta gnan, ker smo le mi nevredne sturili v'nebeshki Jerusalem jiti: On pak je nam to frezho saflushiti hotel. S'tem nal vuzhi, de moremo od posvejt-niga veselja bejshati, s' njim krish

inu saframovanje nositi, aktu shelimo v'vezhnu veselje inu zhaft pridti. Sa to naf S. Pavl opomina, rekozh: (Na Heb. XIII. 13.)

Jesuf je svunaj vrat terpel: pojdimo tedaj k' njemu is stana shotorov, inu nosimo njegovu saframovanje: sakaj nimamo tukaj obstojezhiga mesta, ampak prihodnu jishemo.

M O L I T U V.

Na nobenu veselje o Jesuf! ne na semli, ne v'nebesih nimam pravize, ker sim se vliga veselja skusi greh, kateri je prepovedanu veselje, nevredniga sturil. Od tvoje milosti samu pride, de vupanje imam kadaj v'nebesku veselje pridti: al tvoja vola je, de imam s'tejoj krish is mesta proti gori Kalvarji nositi, to je veselje tiga svejta pustiti, inu s'volnim serzam

smerti v' terplenju se blishat. Sa to se odpovem zhasnimu veselju: ne dam se svejtu s' perlisuvanjam nezhimernih, inu sapelivih dobrot slepiti; sakaj njega dobrote moje serze ne samorejo pokojnu, tudi ne mene frezhniga sturiti, inu hitru minejo. Sa to hozhem vednu na tvoje besede misliti: (Pridig. VII. 3.) *Bolshi je jiti v' hisho shaluwanja, ku v' hisho pojedine; sakaj v' uni homo opomneni na konez vsih ludi, shiv pak misli na to, kaj bo prishlu.* Prosim te k' temu sa tvojo pomozh. Amen.

II. N A V U K.

Kdo is naf se hozhe she framovati, ali bati krish na-fe vse-ti, kir ga je sam Sin Boshji no-sil? kdo more to sa framoto ali sa nefrezho dershati, kar je vezhna

modrost sa zhaft inu sa frezho
 sposnala, tedaj krish nositi, to
 je, v' terplenju, vboshtvu, iuu
 sanizhovanju shiveti, more na-
 sha zhaft, nafhe veselje biti.
 Vsi kristjani sizer imajo krish ne-
 koljko v' zhafti, sture vezhkrat
 snamnje krisha zhes-se: imajo
 krish postavljen v' svojmu stan-
 vanju: krish se blifka na turnih;
 ljudje visokiga stanu si dershe sa
 zhaft krish nositi svunaj na svoj-
 ih suknhah, inu tudi na svojih
 kronah: al malu je tih, kateri bi
 hotli ta krish nositi, kteriga je
 nosil nash Jesus, namrezh s'
 shpotam, inu terplenjam sklen-
 jeni krish, kteriga nash Isveli-
 zhar tudi nam nositi sapove, aku
 hozhemo njegovi resnizhni jog-
 ri biti, inu tje priditi, kjer je
 on, v' nebeshku krajlestvu: on
 nam v' svetimu Evangelju vsm po-
 ve S. Matth. 10. 38. *Kdor ne*

vsame svoj krish, inu ne hodi sa menoj, ni mene vreden: inu sopet 16. 24. Aku hozhe kdo sa menoj pridti, ta sataji sam sebe, inu vsami svoj krish, inu hodi sa menoj. Ta krish lozhi jogre kristusove od posvetnih otrok, inu otroke luzhi od otrok tame: to refnizo je dolgu pred kristusovim prihodom skus noter-dajanje Boshje sposnal Mojses, sato je po besedah svetiga Pavla Heb. 11. 25. 26. rajshi hotel s Boshjim ludstvam terpeti, ku kratku greshnu veselje vshivati, inu je sa vezhi bogastvu imel saframvanje Kristusovu, ku bogastvu Egiptovzov, sakaj on je gledal na povernenje, na nebesku plazhilo; al ta modrost je pred svejtam sakrita; sa to rezhe S. Pavl: I. Kor. 1. 18. govorjenje od krisha je nespamet tim, kateri se pogube,

al kaj je nam mar sa zhloveshko sodbo, kir nam je vezhna resniza porok, I. Kor. 1. 18. 25. *de je govorjenja od krisha Boshja mozh tem, katiri svelizhani postanejo; sakaj, kar se Boshjiga nespametnu sdi, je zhes vso zhloveshko modrost: inu kar se Boshjiga slabu sdi, je zhes vso zhloveshko mozh: Kristusa sposnati, inu sa njim krish nositi je zhes vso posvetno modrost; aku se vender posvetna modrost, modrost imenuvati sme, kir svet Pavl rezhe: modrost tiga svejta je per Bogu nespamet, I. Kor. 3. 19. Kaku hozhem tedaj v' drugimu zhasht jiskati, ku v' krishu? kaku hozhem tiste poslushati, kteri mi hvalijo zhasnu veselje, zhasht inu blagu, kar me nash Svelizhar vezhna resniza s'*

befedo inu s'vojim djanjam sanizhuvati vuzhi?

NAPREJVSETJE.

Ja s' fvetim Pavlam *se jest nozhem v' drugimu veseliti inu hvaliti, ku v' krishu nashiga Gospoda Jesusa Kristusa*: moj trosht ima biti, de se spomnim na dobrote, ktere smo skus nashiga Svelizharja sadobili, inu de s'njim krish nosim: aku je Gospod krish nosil, sakaj bi ga hlapez ne nosil? kaj je she, aku me s'vejt sanizhuje, kir je tudi Kristusa sanizhuval? o! de bi jest taku frezhen bil, de bi mogel s'S. Pavlam rezhi Gal. 6. 14. *Skus Kristusa je meni s'vejt krishan, inu jest s'vejtu. Jest ta s'vejt taku sanizhujem, kakor on mene sanizhuje, kir me ima, kakor sa hudodelnika, kteri je na krish obeshen. Jest*

se nozhem tega framuvati, kogar se Kristus ni framoval: inu se nozhem tega braniti, kogar se Kristus ni branil: ne to, kar ta svejt, temuzh kar Kristus sa dobru sposna, hozhem sa dobru dershati: sakaj ta svejt svoje prijatle golufa; al Kristus nemore golufati. O Jesus! pomagaj mi te moje shele spolniti.

M O L I T U V.

O Gospod nash Bog! stoj nam na strani: inu katerim dash gnado, de se nad zhastjo svetiga krisha vesele, taiste tudi skus njega vedno pomozh obvaruj. Skus nashiga Gospoda i. t. d.

IX.

DEVETI STAZION.

*Simon Zirenejz nese krish sa
Jesufam; inu shene nad Je-
sufam shalujejo.*

Branje is S. Evangelia.

Kader s' Jesufam vun gredo, najdejo eniga zhloveka is Zirene s' imenam Simona, kateri je od pristave prishel, inu je ozhe Alexandra inu Rufa; tiga permorajo memu gredozhiga, be bi Jesufovi krish nefil. Inu njemu naloshe krish sa Jesufam nositi. Velika mnoshiza ludi pak, inu shen sa njim gre, ktere jokajo, inu ga nilvajo. Jesuf se pak proti njim oberne, inu rezhe: *Hzhere Jerusalemске! nikar ne jokajte zhes mene, ampak jokajte zhes*

sebe, inu zhes svoje otroke. Sakaj glejte, dnevi bodo prishli, v katerih poreko: Sreznhe so nerodovitne, inu persi, kate-re nijo dojile: takrat bodo sa-zheli gorram rezhi: Padite na nas, inu hribam: Pokrite nas. Sakaj zhe na srovim lesu to de-lajo, kaj je bo godilu na su-himu? S' Jesufam pak pelejo tu-di dva hudobnika, de bi vmor-jena bila.

N A V U K.

Ker se sholnerji boje, de bi Je-suf pod teshkim krisham ne ope-shal; posiljo eniga drugiga, de nje-govi krish sa njim nese. To oni ne flure is te misli, de bi Jesufu vstregli: temuzh sa to, de bi se na poti predolgu ne samudili, inu de bi njega sa hujshi terplenje pervaruvali. Al sa kaj oflabish o Jesuf,

pod krisham taku, de more en drugi tvoj krish prevseti? Ti si s'eno besedo slabe inu bolne na enkrat terdne, inu sdrave sturil: na tvoje povelje fo mertvi oshiveli: ti po besedah tvojiga Apostelna (Heb. I. 3. s'tvojo mogochno besedo vse stvari nosish; sa kaj pak tebe en brun taku teshi? Tvoja beseda vsmileni Svelizhar skusi Preroka Isaia LIII. 4. meni pove, de si nashe slabosti na-se vsel. Ti postanesh slab, de bi mi mozni postali, inu samogli od tebe nam naloshene krishe nositi. Ti oslabish sa to, de bi tebi krish is rame vset, inu enimu drugimu naloshen bil, kteri ga sizer po sili, pak vender dalej nese. Skusi to naf vuzhish, de imamo mi krish vsaj taku nositi, kakor ga je Simon Zirenejz nosil, aku ga nozhemo taku nositi, kakor si ga ti nosil, inu kakor ga sa teboj

popolnim dobri kristjani nosijo ; to je , de ga imamo vsaj kakor slabi kristjani ta takrat s'volo na-se vseti , inu nositi , kader nam ga ti po tvoj modrosti inu milosti naloshish , inu kader se njega brani ne moremo , zhe ga she is svoje vole , inu is lubesni proti tebi na-se ne sadenemo. Sakaj taku dober si ti , de tudi to terplenje , kteru nam ti bres nashiga isvolenja poshlesh , sa poplazhuvanje nashih grehov gori vsamesh , aku to sa volo tebe ponishnu , inu poterpeshlivu prenefemo. Ti dobru vesh , kteri krishi so nam k'svelizhanju nar vezh potrebni , inu perpomoshni. S'krishmi hozhesh ti rane nashih dush sazeliti ; ker nam to vsamesh , kar smo zhes tvojo volo lubili , ali to poshlesh , kar nasho napazhno lubesen proti sebi , inu nasho greshanu poshelenje doli tare.

MOLITUV.

Jesuf! nozhem se nigdar vezh krishov braniti, ktire mi nalo-shish; veliku vezh bom tebe sa teiste vselej hvalil. Nigdar si ne bom v' krishih isberal; ker sim poln slepote, inu ne vem, kaj je meni potrebnu, ali meni k' pri-du flushi: tudi te krishe, inu nadloge, ktire so mojimu spazhenimu ferzu nar teshifhi, inu prav so-perne, bom is tvojih rok na-se vsel; sakaj taki krishi, inu take nadloge se na-me nar vezh spo-dobjo, ker se meni skusi téiste mo-ja napazhna lubesen proti sebi nar vezh rasodeva, inu jo tudi sa-mòré, aku jih s'volo nosim. Su-sebnu pak hozhem volnu nositi vsakidane krishe, inu sopernosti; naj pridejo o'd tega ali uniga zhloveka, od te, ali une stvar: sakaj ti si rekel Luk. IX. 23 : de

imam vsak dan svoj krish vseti, inu sa teboj jiti, aku hozhem sa teboj pridti. Vem, de vse po modrosti, inu milosti ravnash, de vse, kar se meni sgodi, se skusi tvojo volo, ali na tvoje perpushenje sgodi, inu de mi k' mojimu pridu krish inu teshave poshlefh. Tebi tedaj se v' vsih rezheh podvershem. Amen.

II. N A V U K.

Shene Jerusalemfke jokajo, ker vidiyo, de Jesufa na goro Kalvarjo k' grenki smerti Krisha s' dvema rasbojnikama vred pelejo; sakaj one vidiyo na njemu eniga nedolshniga, nad katerim se nikolj nobena tudi nar majnfhi nepopolnomost ni neshla: one so bile prizhe njegovih nebesfhkih naukov, dobrot, inu zhudeshov: njim tedaj mozhnu k' serzu gredo krivize,

ktire se Jesusu gode: sa to shalu-
 jejo, inu se ne morejo sdersha-
 ti, de bi to svojo shalost s' folsa-
 mi, inu s' glasnim jokam ne os-
 nanuvale. Ta jok je bil pravizhen,
 inu dober, kir nam sam Bog skus
 svetiga Pavla sapove Rim. 12. 15.
de imamo s' timi jokati, kateri
jokajo, to je: de moremo vsmi-
lenje imeti s' timi, kateri so v' tesha-
vah; sa to so tudi od Kristusa prejele
gnado, de se je proti njim obernal
inu njim rekel: Hzhere Jerusa-
lemske! nikar ne jokajte nad
menoj, temuzh jokajte nad se-
boj, inu nad svojimi otrokmi.
 Jesus hozhe rezhi: Vash jok je
 sizer pravizhen, al vender, aku
 bi ve vedile, kaj ima moja smert
 v' sebi, inu kaj vam naprejstoji,
 o kaku veliku vezh bi ve nad
 seboj inu svojimi otrokmi jokale:
 she ene shtiri ure, inu mojga
 terplenja bo konz: skus mojo

smert pojdem jest v' vezhno zhast, inu v' nebeshku krajlestvu, v' kterimu bom *krajloval* zhes mojo zerkuv, v' ktero bodo skus moje terplenje inu smert prishli isvoljeni is neverzov inu Judov; al vam, inu vashim otrokam she na temu svejtu stoji naprej S. Matth. 24. 21. *taka britkost, kakorshna ni bila od sazhetka svejta noter do sdaj, inu tudi ne bo,* taku, de bodo sa frezhne dershanne, ktire bodo bres otrok, inu si bodo vashi ludje voshili pod gorami sakopani biti, de bi tem nadlogam odshli: zhes vas bo prishlu, kir ste sami hotli, kader ste vpili :S. Matth. 27. 25. *njegova kri naj pride zhes nas, inu zhes nashe otroke:* vashe imenitnu mestu, inu shlahtni tempel bodo sovrashniki rasdjali, inu prevernili v' groblo kamnja: vas inu vashih otrok bodo eni nevsmi-

lenu, vmorjeni, drugi v' flushnost pelani, inu she drugi po svejtu raspodeni: vash rod bo od vsih ludi sanizhvan skus veliku sto let ozhitne snamnja jese Boshje na sebi nosil: inu o! de bi bilu to she sadošti! sa volo vafhe flepote, nehvaleshnosti inu nespokorjenja, v' kterimu bote dolgu shveli, vaf tudi na unimu svejtu bres pergliche hujshi, inu vezhne nadloge zha-kajo, sakaj *zhe oni na srovim lesi to delajo, kaj se bo godilu na suhim?* Jesuf s'tem besedam hozhe rezhi: kir je vola Boshja, de s' menoju taku nevsmilenu delajo, ki sim podoben srovimu, inu mushevnimu lesu, kteri je poln lepiga, inu dobri-ga sadu, to je: ki sim nedol-shen, polni gnade Boshje, inu nebeskih del, inu sim samu sa volo vaf podobo gresnika na-se vsel, inu sa vafhe grehe Boshji

pravizi sãdoſti ſturiti hotel, jeſt pravi inu edinrojen „Sin Boſhji, kaj bo s' vami, ki ſte kakor ſuh lef bres gnade Boſhje, bres vſiga do- briga dela, ja polni hudobije inu kriviz, inu niſte ſa drugu per- pravleni, ku ſa ognj? Kar je Jeſuf k' tem ſhenam rekel, ſadene vſe greſhniko, ſlaſti naſ kriſtjane, kti- rem je Bog pred drugim ludmi miloſt dodelil, de ſmo ſkus ſveti kerſt Kriſtuſovi vudi, inu ſraven erbizhi nebeshkiga krajleſtva po- ſtali, kriſtuſa ſpoſnamo, inu ſmo ſkus njega bres ſhtevila veliku gnad ſa ſvelizhanje prejeli, naſ ſa- dene, kar je Kriſtuſ ſhenam rekel; aku ſi dobrote Kriſtuſove k' pridu ne ſturimo, naſ zhaka ſtraſhnu moſhtvanje na unimũ ſvejtu, aku na temu ſvejtu zhes naſſe grehe, inu naſho nehvalſhnoſt ne jokamo, inu ſami ſebe ſkus vredno pokoro ne ſhtrafamo: to naſ vuzhi ſveti

Leo Papesh rekozh: *Kir Kristus shenam rezhe, de nimajo nad njim jokati, nam pokoro napoveduje, inu nam osnanuje, de se imamo nad svojimi grehmi moštovati.*

NAPREJVSETJE.

Po tvojimu povelju o Jesus! hozhem vuf ta zhaf, kteriga si meni odlozhil, na pokoro oberniti, inu tvoji pravizi, koljkur bo meni s' tvojo pomozhjo mogozhe, sadofti sturiti, de ne pojdem nespokorjen pred tvojo sodbo, kir is tvoje besede vem, de Hebr. 10. 31. *je strashnu pasti v' roke shiviga Boga.* De jest to dopolnim, hozhem vselej pred ozhmi imeti, kaku grenku terplenje inu sramotno smert si ti savolo nashih grehov prenesil, inu kaku grosovitnu terplenje v' vezhnimu

ognju nespokorjene grešnike
 zhaka, kir Bog tebi svojmu last-
 nimu Sinu ni persanesil, de je po
 besedah svetiga Pavla Rim. 3. 25.
v' tvoji kervi svojo pravizo ska-
sal, inu taku nam na snanje dal,
 kaku svet inu pravizhen je on, ker
 taku dragu plazhilo sa njemu stur-
 jene krivize imeti hozhe.

M O L I T U V.

Vsigamogozhni inu bres mere
 vsmileni Bog, kteri si v' pufhavi
 shejnimu Israelskimu ludstvu stu-
 denz shive vode is skale obudil:
 obudi is nashiga ferza solse resnizh-
 niga shaluvanja, de svoje grehe
 vrednu objokamo, inu saflushimo
 po tvoji milosti odpuhanje. Skus
 nashiga Gospoda i. t. d.

*DESETI STAZION.**Jesusa na krish perbijejo.*

Branje is S. Evangelia.

Kader pridejo na mestu, ki se imenuje Kalvaria, to je kraj mrtvashkih glav, inu Jesusa tje perpelejo, dajo njemu vina s' sholzhom, inu s' mirro smeshaniga. Inu kader pokusi, nozhe piti. On di krishajo Jesusa, inu *dva* hudobnika; rasbojnika, eniga na desni, inu drugiga na levi strani, na sredi pak Jesusa. Inu pisnu je dopolnenu, kteru govori: *Med krivizhne je bil shtet.* Bila je pak tretja ura, kader so ga krishali. Pifal je pak Pilatush tudi napif njegoviga obsojenja. Inu njegovu obsojenje so nad Jesu-

fovo glavo postavili verh krisha. Bilu je pak pisanu: *Jesuf Nazarenski Krajl Judov*. Ta napis tedaj veliku Judov bere: sakaj prostor, na kterim je Jesuf krishan, je blisu mesta. Bilu je pak pisanu po Hebrejsku, Gerfsku, inu Latinsku. Vishi Judovski farji tedaj reko Pilatushu: Nikar ne pisshi: Krajl Judov, ampak, de je sam rekel: Krajl Judov sim. Pilatush pak odgovori: Kar sim pisal, sim pisal.

N A V U K.

Bila je per Judih navada k' smerti obsojenim shlahniga inu mozhniga *vina* pred smertjo dati, de so bolezhine inu smertne teshave loshej prestali. Al sa Jesusa se ni po ti navadi sturilu: sanj per teh ludeh ni bilu vsmi-

lenja. Proshirni soldatji si hozhe-
 jo *she sadni* zhas pred njegovim
 krishanjam norza is njega delati,
 inu tudi na njegovim jesiku inu
 pokusu kaj terplenja mu napravi-
 ti. Na mesti shlahtniga vina po-
 nudijo njemu s'sholzham, inu
 grenko mirro meshaniga vina. Je-
 sus sizer to pijazho pokusi, piti
 pak nozhe. On se to grenko pija-
 zho okusiti ne brani; on njo po-
 kusi, ker hozhe Judam pokasati,
 de je perpravlen tudi na svojih
 vustih kaj terpeti, nas pak vuzhi,
 de se nimamo braniti sopernosti
 tiga svejta, ktire nam Boshja pre-
 vidnost poshle, okusiti. Do sadni-
 ga poterpeshlivi Jesus per nar stra-
 shnistih bolezhinah hozhe gren-
 kobo na svojimu jesiku inu pokusu
 obzhutiti. Tudi to terplenje sa
 nashe grehe gori vsame, susebnu
 sa grehe, ktere s'vustmi stu-
 rimo, ker njegove stvari zhes nje-

govo volo samu sa veselje nashih
 vust ushivamo; sa grehe, ktere
 sturimo, ker zhes resnizo, zhes
 lubesen, ali bres potrebe govo-
 rimo. O koljkukrat greshimo s'
 goltnostjo inu poshreshnostjo v'
 jedi inu pijazhi, ker na potreb-
 shino nashiga shivlenja inu sdrav-
 ja ne gledamo, temuzh kakor ne-
 vumna shivina goltu inu poshe-
 lenju streshemo, ter, Filipp.
 III. 19. trebuh sa Boga imamo!
 koljkukrat v' nashimu govorjenju
 resnizo, lubesen inu potrebshno
 v' nemar pustimo, ker lashnivu ali
 svitu, hinausku, prasne, ali zelu
 pohujshlive besede govorimo, inu
 ne smislimo, de bomo per sod-
 bi Boshji Matt. XII. 36. od vsa-
 ke tudi prasne besede odgovor
 dajali. Sa odpuhanje takih gre-
 hov Jesus grenkobo okusi. Jesus
 grenku vinu samu okusi; piti pak

ga nozhe: ne kakor de bi se branil vezhiga terplenja svojih vust; temuzh ker hozhe Judam pokasati, de s'he ni taku oflabel, de bi tega njih polahkenja potrebuval, inu de hozhe v' svojimu terplenu zhisto glavo ohraniti, nafpak vuzhi, de ne smemo nafhe shivlenje s'nedershnostjo v' jedi ali pijazhi perkrajshati, tudi ne nafho pamet omamiti, inu sa Boshjo flushbo, inu sa opravila nafhiga stanu neperpravno sturiti.

M O L I T U V.

Vselej bom v' spominu ohranil, kar si o Jesus v' tvojih vustih savolo grehov mojih vust terpel. Vsaki dan se bom soper skufhnjave poshreshnosti vojtkuval, de ne bom premagan, inu vjet; s' postam bom svoje meso krotil, inu ne bom mu pervolil vezh ku to,

kar je njemu k'shivlenju inu sdravju potrebnu: sakaj ti moj Bog, si mene vuzhil jed inu pijazho sa sdravilu imeti. Al napazhnu poshelenje me salasva. Aku ravnu jed inu pijazha ni sa drugu stvarjena ku sa ohranjenje nashiga shivlenja inu sdravja, se vender nevarna sladkost perdrushi, inu me hozhe premotiti, de bi sa njo sturil, kar menim, de sa sdravje sturim: inu velikokrat ne vem, ali is potrebe, ali is sapeliviga poshelenja telefu streshem. Inu per temu se moje nefrezhnu serze veseli inu isgovarja, ker misli, de je is potrebe, kar je is poshelenja. Takim skushnjavam o Jesus! se bom sa naprej soperstavil,; sa to klizhem tebe najpomozh, tebi potoshim bolesen mojiga serza, ker v'ti rezhi sam sebi svetovati ne snam. Vem, de mene ti opominash, re-

kozh: Luk: XXI. 34. *Glejte, de vashe serza ne bodo preobloshene v'poshreshnosti, inu pijanosti. Vem de je meni rezhenu: (Sirah XVIII. 30.) Nikar po svojimu poshelenju ne ravnaj. Vem pak tudi, de se nobeden ne more od hudiga sdershati, aku ti njemu mozh ne das. Vsmili se tedaj zhes me, de take skushnjave premagam: sakaj, Filipp. IV. 13. vse samorem v' tebi; kateri me mozhniga sturish.*

Varval se tudi bom v' besedah mojiga jesika, sa volo kterih je tvoj jesik s'grenkobo omozhen bil. Ne bom posabil, kar je tvoj S. Duh skusi modriga vuzhil, rekozh: (Sirah XXV. 11.) *Srezhen je, kdor s' svojim jesikam ni pregreshil.* Na te besede hozhem vselej misliti, pred ku bom kaj govoril: inu se hozhem s' tvojo pomozhjo varvati, ne samu vsih

lashnivih, opravljivih, inu mojmu
 blishnimu shkodljivih, temuzh,
 tudi prasnih inu nepotrebnih be-
 fedih. Sakaj tvoj Apostel meni re-
 zhe: (Efes. IV. 29.) *Nobenu
 hudu govorjenje nima is vashih
 vust pridti: temuzh kateru je
 dobru sa pomagati k' rastu v'
 veri, inu je poslushavzam k'
 pridu.* (Ps. L.) *Gospod! prosim
 tedaj, odpri moje shnable, inu
 moje vusta bodo tvojo zhasht
 osnanuwale.* Prosim, (Ps. 140.)
 Gospod, varuj moje vusta, inu mo-
 je shnable; ne pusti, de bi se
 moje serze na hude besede ober-
 nilu, al isgovore v'grehih jiskalu.

II. N A V U K.

Zhe obeden ne sapopade
 britkost, terplenje inu saframvan-
 je, ktiru je Jesus prenesil, prej-
 den je na goro Kalvarjo prishel,

she majn more kdo sposnati to, kar
 je sazhel terpeti, kader je na goro
 she prishel, tukaj se sazhno nar
 vezhi njegove bolezhine, ktirih
 mero on sam sposna: tukaj soldatje
 Jesufu oblazhilo doli potegnejo,
 njegove roke inu noge s' shebli
 na krish perbijejo, inu ga taku
 nevsmilenu raspnejo, de se mu
 vse kosti raslozhijo, kakor nam
 sprizhuje krajlevi prerok v' njego-
 vi pershoni rekozh: Psal. 21.
*Jest sim se kakor voda raslil,
 inu vse moje kosti so se ras-
 klenile: prebodejo moje roke,
 inu moje noge: rasshetejejo vse
 moje kosti: Moje serze je v'
 meni postalü kakor vosik, ka-
 teri se topi', savolo grosovitnih
 bolezhin. Aku lih so te bolezhin-
 ne she same na sebi strashne, kir
 je Jesuf na tistih mestih Ivojga
 shivota preboden, kteri narvezh
 bolezhine zhutijo, kir tam shile*

vkup pridejo, vendar te bolezhine njegovi lubesni sŕhe niso sadoŕti: On gori od ŕhelja, de bi sadoŕti ŕturil pravizi ŕvojga nebeŕhkiŕga Ozheta, kteri je ŕkus neŕkonzhnu velike, inu vednu ponovlene krivize rasshalen: On hozhe take bolezhine na - ŕe vseti, kakorŕhne ŕe ŕpodobijo na ŕad, kteri je imel pridti is njegoviga terplenja, kteri ŕad je ta, de je zhloveŕhki rod od grehov reŕhen, inu de svelizhanje doŕŕŕhe. Kaku ŕtraŕhne ŕo tedaj o Jeŕuf! tvoje bolezhine! Al kdo je bil tega kriv, ku od sazhetka ŕvejta ŕturjeni grehi, poŕebnu grehi naŕhiŕh pervih ŕtarishov, inu naŕhi ŕrokami inu ŕnogami ŕturjeni grehi. Naŕha perva mati Eva ŕtegne ŕvojo roko proti leŕu, inu odterga od Boga prepovedani ŕad, inu ti o Jeŕuf! is-tegneŕh tvoje roke na leŕ krisha: ona jiŕhe na leŕu ŕvoje veŕelje,

inu ti hozhesh na lesu zhutiti nar vezhi bolezhine: O koljkokrat sim tudi jest gresnil s'rokami! sposnam, de *so moje roke* po besedah Preroka Isaia 1. *polne kervi*, jest sim svoje roke istegnil, kamer ti prepovesh, kir sim blishnimu krivizo delal na njega shivotu, inu blagu; kader sim se jih poslushil k'prepovedanimu veselju: tudi moje noge so sturile, kar ti o Gospod! po tvoji besedi. Pripov. 6. *sovrašish, kir so hitru v' hudu tekle*: kir sim hodil po potih, katire so bile moji dushi, inu dusham mojih blishnih nevarne inu shkodlive, kir sim s'njimi nespodobnu skakal, plesal inu nje k' mojmu rasvujsdanju obernil, moj dolg tedaj o Jesus, ti plazhujesh, ki taku grenke teshave terpish: ti pak tudi hozhesh na krishu raspet biti, de me skus to vuzhish, kaj je meni

sturiti, zhe hozhem tvoj joger inu prijatel biti, inu s' teboj enkrat v' nebeskim krajlestvu krajluvati, de imam namrezh po besedi svetiga Pavla Gal. 5. 24. moje meso s' grehi inu poshelenjam vred krishati.

NAPREJVSETJE.

Tvojo volo o Jesus! hozhem s' tvojo gnado dopolniti, zhes poshelenje mojga mesa, zhes vse svunajne, inu notrajne grehe se hozhem vednu vojskuvati, de bom bol inu bol ozhisten od vse ostudnosti shivota, inu dushe: na ta krish me ima perbiti strah Boshji; sato tebe o Jesus! s' Davidam prosim Plal. 118. *Prebodi moje mesu s' tvojim straham; sakaj tvoje sodbe se bojim: Vslishi moj glas o Gospod! inu naloshi na me tvojga hlapza tisti sladki*

krish, kteri je lef shivlenja tim, ki se ga dershe, de bom s' lubes-
 njo inu duhovskim veseljam po
 poti tvojih sapovd proti vezhni-
 mu shivlenju tekel: na ta krish
 perbi moje roke, inu noge o Gof-
 pod! inu tvojga hlapza zeliga
 tvojmu terplenju podobniga sturi.
 Prosim te, daj mi gnado, de se
 sdershim od del mesa, ktire sov-
 rashish, inu de sturim pravizo,
 ktiro lubish, inu de v'temu oboj-
 nimo jishem tvojo zhaft, taku
 mislim bo na ta shlahtni krish
 perbita moja leviza s' sheblam
 sdershnosti, inu moja desniza s'
 sheblam pravizhnosti. Daj mojmu
 duhu, de bom vednu tvojo posta-
 vo premishluval, inu vse moje
 misli proti tebi obernene imel:
 taku bo moja desna noga s' sheb-
 lam sastopnosti na lef shivlenja
 perbita. Daj mi gnado, de se
 mojga serza ne polasti nefrezhna

frezhnost tiga pretezheozhiga shivlenja, inu de me tudi ne prestrafhi frezhna nefrezhnost, de bi jest sa to sgubil plazhilo vezhniga shivlenja. Sturi, de bo moja vola povsot mojmu od tebe vodenimu duhu podvershena, inu taku bo tudi moja leva noga s'sheblam mozhi na krish perbita.

M O L I T U V.

Gospod Jesus Kristus, Sin shiviga Boga! kateri si ob poldne sa odreshenje svejta na les krisha gori shal, inu tvojo drago kri sa odpushanje nashih grehov prelil; tebe ponishinu profimo, milostlivu nam dodeli, de bomo po nashi smerti veseli v'paradish gori shli. Katiri shivish, in krajlvjesh s' Bogam Ozhetam v'edivosti svetiga Duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

XI.

*ENAJSTI STAZION.**Jesuf na krishu she shiv.*

Branje is S. Evangelia.

Jesuf rezhe : *Ozhe! odpusti njim, sakaj oni ne vedo, kaj delajo.* Soldatji pak potem, kader so Jesufa krishali, so vseli njegove oblazhila, (inu shtiri dejle sturili sa vsakiga soldata en dejl,) inu sukajo. Inu so sa nje losali, kaj bi kdo dobil. Suknja je bila pak bres shiva od verha doli tkana skus in skus, Reko tedaj med seboj: Nikar jo ne reshimo, ampak losajmo sa njo, zhigava bo. De bi se pismu dopolnilu, kir govori: *Rasdejli so moje oblazhila, inu sa moja sukajo so*

lojali. Inu to szer so delali soldatji: inu so sedeo zhi Jesusa varovali. Memu gredo zhi pak ga preklinjajo, svoje glave majejo, inu reko: Aha, kaku poderash tempel Boshji, inu v' treh dneih spet sidadh: pomagaj si, inu stopi doli is krisha. Ludstvu pak stoji, inu gleda. Ravnu taku tudi vishi farji, pismarji, inu starishi se posmehujejo, inu reko: Drugim je pomagat, inu sebi ne more pomagati: aku je Israelski krajl, naj stopi sdaj is krisha, ino bomo njemu vervali: naj si pomaga, aku je on Kristuf isvolen Boshji. Na Boga je savupal, naj ga sdaj refhi, zhe je njemu dopadliv; sakaj rekel je: Sin Boshji sim. Saframujejo ga pak tudi soldatji, perstopajo, inu njemu jesiha ponujajo, ino reko: Aku si krajl Judovski, pomagaj si. Ravnu to mu tudi rasbojnika, ktera sta s' njim krishana, ozhitata. Eden

rasbojnikov, ktira visita, njega preklinja rekozh: Aku si Kristus, pomagaj sehi, inu nama. Drugi pak se oglasi, inu ga svari, rekozh: Se tudi ti Boga ne bojish, kir si ravnu v' temu obsojenju? inu mi dva szer po pravizi; sakaj po saflushenju najih del prejmeva: ta pak nizh hudiga ni sturil: inu rezhe Jesufu: Gospod! spomni na me, kader bosh prishal v' tvoje krajlestvu. Inu Jesuf rezhe njemu: *Resnizhnu tebi povem: danaf bosh s' menoj v' Paradishu.* Stoji pak sraven krisha Jesufoviga njegova Mati, inu Maria Kleofova njegove Matere sestra, inu Maria Magdalena. Kader tedaj Jesuf Mater, inu Jogra, kteriga lubi, stati vidi, rezhe svoji materi: *Shena! glej tvoj sin:* po tem rezhe jogru: *Glej, tvoja mati.* Inu od tiste ure je njo Joger k' sebi vsel. Od sheste

ure pak je tama postala po vsi semli do devete ure. Inu sonze je otannelu. Inu okolj devete ure Jesuf s' velikim glasam upije rekozh: *Eli Eli, lamma sabaktani!* to je: *Moj Bog, moj Bog! sa kaj si me sapustil?* Eni pak, kateri tam stoje inu slishijo, reko: Elia on klizhe. Na to, ker Jesuf ve, de je she vse dokonzhanu, de bi se pismu dopolnilu, rezhe: *Shejn sim.* Ena posoda pak stoji polna jesiha. Inu berst tezhe eden, vsame gobo, jo s' jesiham napolni, inu na terst natakne: inu to s' hisopam povito njemu k' vustam poda. Drugi pak reko: Pusti, poglejmo, zhe pride Elia njega refhit. Inu kteri je njemu piti dal, rezhe: Pustite, glejmo, zhe pride Elia njega doli fneti. Kader je tedaj Jesuf jesiha vsel, rezhe: *Dopolnenu je.*

N A V U K.

O neisrezhena lubesen Jesusa nashiga stvarnika proti nam njegovim krivizhnim, inu nevrednim stvarcem! vuf v'grenkost inu terplenje utoplen na krishu visejozh profi milost sa svoje morivze. Prej fo Judji vpili proti Pilatushu: Krishaj, krishaj ga, inu sdaj on vpije proti svojimu Ozhetu: *Odpušti njim: ker ne vedo, kaj delajo.* Sa vse, kateri so k' njegovi smerti perpomogli, ali pervolili, on profi odpuhanje. On profi sa vishi Jude, kateri so ga Pilatushu zhes dali; profi sa Pilatusha, ki je njega k' smerti obfodil; profi sa Jude, ki so mu smert sheleli, inu pervoshili; profi sa soldate, ki so ga krishali. Vsim odpušti, inu profi odpuhanje ravnu takrat, kader mu nar hujshi krivize delajo: ga krishajo, sasmehujejo,

njegovo kri sa nizh zhisflajo, ga sa nar vekshiga hudobnika imajo, njegovo lubesen proti njim inu profhno sa nje sanizhujejo. On profi zelu, inu svojo kri preлива sa teiste, kateri so rekli, de naj bo k' njih pogublenju, inu k' pogublenju njih otrok prelita. On profi tudi sa mene, inu sa vse greshnike: sakaj vsi greshniki smo njegovi krishavzi, ker je njegovi Apostel rekel, Rim. IV. 25. de je *bil isdan sa volo nashih grehov*, inu Hebr. VI. 6. kateri v' greh padejo, *sopel Sina Boshjiga sami sebi krishajo, inu saframujejo*. Ravnu is te njegove lubesni, is ktere je sa svoje sovrashnike nebeshkiga Ozheta na krishu visejozh profil, je prifhlu, de je po njega smerti, inu v'nebu odhodu toljku tavshent Judov se k' veri spreobernilu, inu

fad njegove smerti doseglu, inu de je v'nebesih sklenjenu, njih rodovini po besedah S. Pavla (Rim. XI.) dar spreobernenja na konzu zhašov dodejliti, inu nje svelizhati.

Al kaku je to, de Jesus od svojih krishavzov rezhe: *Ne vedo, kaj delajo?* sej niso nizeh kriviga na njemu najditi mogli, ampak vidili so bres shtevila veliko dobrot, isgledov, inu zhudeshov, inu nizeh drugiga per njemu niso flishali, ku nebeshke navuke: is samiga foverashtva inu nevoshlivosti so ga krishali: njih greh je tedaj radovolen, inu nar vekshi hudoba, ktera se ne more isgo-varjati: kaku tedaj samore on nje s'tem isgo-varjati, de ne vedo, kaj delajo? Al ravnu s'tem naf Jesus previsha, de sa vse tudi nar hudobnishi greshnike prosi; sakaj sledni, kateri greshi, je

v' tami svojiga vuma inu v' nes-
 pameti, ktero ne sposna, dokler
 Jesus njega s' svojo gnado ne ras-
 svetli, inu ne preoberne; vsak
 more rezhi, kar bodo na dan
 sodbe nepreoberneni gresniki
 sabstojn rekli: (Modr. V. 4. 6.)
*Mi ne vumni smo tedaj pot ref-
 nize sgreshili, luzh pravize nam
 ni svetila, inu sonze sastopno-
 sti nam ni gori shla.* Sakaj, mo-
 re li kaj ne vumnishiga biti, ku na
 Boga posabiti; veselje, frezho v'
 prasnih inu prejidejozhih rezheh
 jiskati; vezhnu terplenje, kteru
 gresnika zhaka, inu vezhnu ve-
 selje pravizhnim perpravlenu is-
 misel ispuštiti? Sa to S. Joan.
 I. List III. 6. rezhe, de *sledni,
 kateri gresni, Boga ni vidil,
 tudi ne sposnal.* Mi bi gotovu
 ne greshili, aku bi te inu take
 refnize prav shivu si k'ferzu vseli.
 To nasho ne vumnost tedaj Jesus

pred ozhmi ima, kadar svojimu nebeshkimu Ozhetu rezhe: *Ozhe! odpusti njim, ker ne vedo, kaj delajo.*

O zhlovek, kaj porezhefh ti sa tvoj isgovor, aku tvojimu blishnimu tebi sturjene krivize ne odpustish? morefh li rezhi, de tebi Bog prevezh sapove rekozh: Matt. V. 44. *Lubite vashe neprijatle, dobru sturite tim, kateri vas sovrashijo; inu molite sa te, kateri vas preganjajo, inu krivu dolshe?* Nas ne opominja Apostel, (Efes. IV. 32.) rekozh: *Bodite med seboj dobrotlivi, vsmileni, inu sanesite eden drugimu, kakor je tudi Bog vam skusi Kristusa sanesil?* Imamo kadaj toljku prenesti, koljkur je Jesus Kristus sa volo nas prenesil? Kdo nas v'nafhimu treplenjo toljku saframuje, kakor so Kristusa saframovali? sa-

moremo mi kadaj taku nedolshni biti, kakor je on bil? Ne saflushimo mi veliku vezh saframuvanja, inu terplenja? Kaj bi bilu s' nami, aku bi bil Kristuf naf s' svojo mogozhno roko inu pravizo objiskal; aku bi ne bil proti nam lubesen imel, ktero nobena kriviza ni mogla premagati? Ah kaku bi tedaj mi samogli proti nashim sovrashnikam inu rasshalnikam terdi, inu nevsmileni biti? Smislimo, de nam nasha terdoba, inu nashhe nevsmilenje drugiga ne pernese ku nepokoj, inu teshave v'ferzu, naf sturi krivizhne pred Bogam, nam odnese plazhilu nebeshku, inu nam duri milosti Boshje sapre, kakor nam proti S. Duh, (Sirah XXVIII. 3.) rekozh: *Zhlovek dershi jeso na zhloveka, inu per Bogu sdravje jishhe? sebi enakimu zhloveku v'smilenje ne skashe, inu pro-*

si savolo svojih grehov? kateri je mesu, jeso dershi, inu odpushanje per Bogu jishe? kdo bo sa njegove grehe sprosil?

MOLITUV.

Sposnam o Jesus, de tudi jest sim eden tvojih krishavzov; inu vem, de tudi sa mene prosih, kader rezhesh: *Ozhe odpusti njim.* Inu ravnu sa to, ker meni gnado dash to sposnati, savupam, de bom tudi sad te tvoje proshne, namrezh odpushanje mojih grehov dosegil. Al kaku smem to vupanje imeti, zhe mojim sovrashnikam ne odpustim, inu mojimu blishnimu meni sturjene krivize ne sanesem? Bom tedaj to sturil, kar si ti na krishu visijozh sa tvoje sovrashnike sturil. Ti si tam pokasal, kaku mozhnu greh sovrashish, ker to-

Ijku sa volo njega terpiſh, inu
 kaku mozhnu greſhnika lubiſh,
 ker tvojiga Ozheta sa njega pro-
 fiſh. Po temu tvojimu vuku, inu
 is lubeſen proti tebi o Jeſuf,
 bom vſakiga tudi proti meni nar-
 krivizhniſhiga lubil, sa to, ker
 je tvoja stvar, inu tvoja podoba,
 inu ker ti njega toljkaj zeniſh,
 de ſe ne branifh sa-nj tvojo kri
 preliti, inu vmreti. Krivizo bom
 ſovraſhil, ne pak zhloveka, kteri
 krivizo dela. Vſelej bom ſmiſlil,
 de moj ſovraſhnik je bolnik, kte-
 ri je s'krivizo ſam ſebe ranil, inu
 bom tebe sa njega proſil, de ſe
 zheſ njega vſmilifh, inu ga os-
 draviſh. Shelim ga v'nebeſhkimu
 krajeſtvu sa tovarſha imeti: kaku
 bi jeſt tedaj njega ſovraſhil? inu
 kaku bi ſmel nebeſhku veſelje
 vupati, aku bi to njemu ne per-
 voſhil? To moje naprejšetje vu-
 pam v'djanju ſpolniti s'tvojo gna-

do, ktero si nam saflushil, kader si sa vse tvoje morivze na krishu profil. Sakaj s'to tvojo lubesnjo si nam saflushil dar resnizhne lubesni proti nashim sovrasnikam; dar lubesni, ktero nobena kriviza ne gasi: s'tem tvojim vsmilenjam si nam flushil dar vsmilenja nashiga ferza proti tim, kateri nam krivizo sture, is kateriga vsmilenja njim vse prave inu k'svelizhanju pomagajozhe dobrote voshimo. O bres mere vsmileni Jesuf, sturi nas vredne, taku imenitne inu nebeshke lubesni, ktera je pravu snaminje tvojih otrok, inu isvolenih: kakor si ti rekel: (Joan. XIII. 35.) *V' tem bodo vsi spoznali, de ste moji Jogri, aku bote lubesen eden proti drugimu imeli. Amen.*

II. N A V U K.

Hozhesh, zhlovek! vsaj ne-

koljku sposnati, kaj je greh, sodi od njegove hudobije po veri, inu sa to oberni ozhi na Jesusa na krishu visijozhiga: poglej, kaku ojstru shtrafuje Bog nashe grehe na svojimu edinu rojenimu Sinu, kteri je vse grehe na-se vsel; sakaj samu njegovu bres, konza dragu shivljenje je bilu vreden offer neskonzhni svetosti Boshji, ktero smo s' grehmi rasshalili, inu taku rezhi, sanizhuvali, inu tedaj Bogu bres mere veliko krivizo sturili. Poglej, kaku Jesus na krishu visi nag, saframvan, inu s' neisrezhenim bolezhinami obdan, kir smo mi po nashimu poshelenju shiveli, blagu, zhast, inu mesnu veselje na mestu Boga lubili; vuzhimo se pak tudi od Jesusa na krishu visijozhiga, kaj smo si skus to saflushili: Njegova nagota nas vuzhi, de smo sgubili pravizo k' vsim stvaram, inu nismo vredni,

de bi nam k'potrebi slushile, kir smo nje vshivali zhes volo nashiga inu njih stvarnika, inu de bi v' vezhni vboshnosti bili. Skusi strashnu saframovanje, kteru na krishu prenese, na Jesus vuzhi, de smo vse, tudi vezhne framote vredni, kir nisimo Bogu dolshno zhasht dali, temuzh se proti njemu kakor nepokorni, inu puntarski hlapzi sadershali: skus terplenje svojih bolezhin na on vuzhi, de smo saflushili vezhnu terplenje, inu de, karkolj hudiga na temu svetu terpimo, nizh ni proti temu, kar smo si saflushili, kir smo se v' stvarjenih rezheh po krivizi, inu zhes volo nashiga stvarnika veselili. Nash Svelizhar na pak na krishu tudi vuzhi, kaj imamo sturiti, de odjidemo zhasni inu vezhni nefrezhi dushe: mi smo she tukaj nefrezhni, inu revni, kader lubimo mesnu veselje: Jesus

na krishu perbit naf vuzhi, de imamo nagnenje k' zhasnimu veselju skus bolezhine premagati, inu po besedah svetiga Pavla II. Kor. 4. 10. *vselej vmeranje Jesusa na nashimu telesu nositi:* mi smo she tukaj v' blagu revni, kader smo v' serzu na posvetnu blagu navesani: Jesus naf na krishu skus svojo nagoto vuzhi, de imamo nafhe poshelenje s' perkra-
tenjam posemelskih rezhi potreti, inu s' Jesusam vboshnost lubiti: mi smo nefrezhni she na temu svejtu, kader jishemo prasno zhas, inu zhloveshko hvalo: Jesus na krishu s' framoto obdan naf vuzhi, de imamo skus terpenje, sanizhuvanje, inu saframvanje od bolesni nafhe dushe osdravleni biti. Aku ta navuk Kristusovi gori vsamemo, homo tudi odsihli vezhni nefrezhi: zhasne bolezhine, vboshnost, inu sani-

zhuvanje is lubesni proti Jesufu na-se vsetu naf bo refhilu od vezhniga terplenja, od vezhniga vboshtva, inu oframotenja: kdo bi tedaj ta navuk Kristusovi sa ojstri navuk dershal, al spolniti ne hotel, de bi vezhni nefrezhi odshel.

NAPREJVSETJE.

Kar si me ti o Jesuf! na kishu vuzhil, hozhem s' tvojo gnado spolniti; ne moje poshelenje, temuzh tvoja postava me ima povsot vishati, kir Rim. VIII. 7. 8. 9. *je modrost mesa sovrashniza Boshja, inu kateri po mesu shive, ne morejo Bogu dopasti: inu kateri Kristusoviga duha nimajo, ti niso njegovi: moj opravik inu moje veselje ima biti, de spolnim volo nebeshkiga Ozhetta, kakor S. Joan. IV. 34. je bila tvoja jed, sturiti volo tega,*

*kateri je tebe poslal, inu dopolniti njegovu delu: de se ne bom na konzu mojga shivljenja kafal savolo sgubleniga zhasa, inu de sad tvoje smerti ne bo nad menoj sgublen: hozhem si vse persadevati, de sturim, kar si ti meni sapovedal sturiti, de bom na sadne s'teboj rezhi samogel: *Dopolnenu je*: inu to vupam sturiti skus tvojo pomozh, ktiro si nam saflushil v'tem, ker si pred smertjo vse tvoje dela dokonzhal.*

MOLITU V.

O Bog! kateri si s' drago ker-
vjo tvojga edinu rojeniga Sina
milostlivu posvetil les krisha, skus
kateriga shivljenje sadobomo: pro-
simo te, sturi, de bodo povsot
s' tvojo branbo rasveseleni vsi,
kteri sveti krish s' pravim serzam
zhasfe. Skus taistiga Gospoda i. t. d.

XII.

DVANAJSTI
STAZION.*Jesus na krishu mertu.*

Branje is S. Evangelia.

Jesus spet s' velikim glasam saú-
pije, inu rezhe: *Ozhe! v' tvoje*
roke isrozhim moja dusho: Inu
kader je to rekel, s' nagneno gla-
vo dusho gori da. Inu glejte, sa-
grinalu templa se preterga na
dvoje od sgoraj do sdolaj: semla
se strefe, skale pokajo, grobi se
odprejo, inu veliku teles Svetni-
kov, kateri so spali, se obudi.
Stujni poglavar pak, kateri tam
na sproti stoji, kader je vidil,
kar se je sgodilu, de je taku
upijozh vmerl, zhafti Boga, re-

kozh: Refnizhnu, ta zhlovek je bil pravizhen: sa ref, ta zhlovek je bil Sin Boshji. Pak tudi ti, kateri s' njim Jesufa varvajo, kader so potref, inu kar se je sgodilu, vidili, se silnu boje, inu reko: Sa ref je ta bil Sin Boshji. Inu vsa mnoshza tih, kateri so tam, inu to gledajo, kader vidi-jo, kar se godi, na svoje perfi terkajo, inu se vernejo. Vsi snanzi Jesufovi pak, inu shene, ktere so is Galilæe sa Jesufam prishle, od delezh stoje, inu to gledajo. Med temi je Maria Magdalena, inu Maria Jakoba majnsbiga inu Joshefova mati, inu Salome mati Zebedejovih sinov: ktere so tudi, kader je Jesuf v' Galilæi bil, sa njim hodile, inu nje-mu stregle; inu veliku drugih, ktere so s' njim v' Jerusalem prishle.

N A V U K.

Jesuf vmerje, inu sagrainalu templa se na dvoje od sgoraj do sdolaj preterga. To sagrainalu je vifelu pred naršvetejšhim v' Jerusalemskim templu, v' kteru nikomur ni bilu perpushenu jiti, svunaj narvishimu Duhovnu, inu tudi temu en samikrat v' lejtu, inu ne drugazhi, ku s' shvinsko kervjo, ktero je mogel narprej sa svoje, potle sa vsiga ludstva grehe ofrati. To nar svetejšhi templa je bilu podoba nebes, v' ktere nikomur ni bilu dopushenu jiti, dokler ni sam Kristus Jesuf pravi Vishi Duhovn sagrainalu pretergal, to je, dokler ni on pot v' teiste odperel skusi svoje zhloveshtvu, kteru je bilu skusi smert kakor sagrainalu rasdejleno, ker se je telu od dushe lozhilu. Al vishi duhovn Judovski je shal v'

narfvetejšhi s'kervjo shivinsko, ktera ni samogla zhloveku vest ozhistiti, temuzh ga je samu pred ludmi ozhistila. Kristuf Jesus pak je s'lastno drago kervjo v'nebesa shal: s'kervjo, ktera samore nasho vest ozhistiti od mertvih del, to je, od grehov, de shivimu Bogu v'relnizi flushimo. S'lastno kervjo nam je on vezhnu reshenje sadobil. On je taisti vishi Duhovn inu besednik, kateri svojemu nebeshkimu Ozhetu svoje terplenje, svoje rane, inu smertfa nas pred ozhi nosi. On je sa nas vse sturil, kar je Boshja praviza imeti hotla, de bi nam grehi odpusheni bili, inu mi otrozi Boshji postali. On nam je s'svojo smertjo nebesa odperel, inu smemo terdnu vupati, de skusi njega, kader se bodo nashe dushe od telef lozhile, bomo vezhno luzh vidili.

M O L I T U V.

Moje vupanje se na tebe o Jesuf opera; ker ti si taisti nekonzhne zene dar, kateri je bil sa naf ofran; ti sam si vishi ofruvavez, inu Duhovn, kateri sa naf inu sa vse tudi narvekshti greshnike tvojiga Ozheta prosish. V' tvoje roke tedaj se podam, v' teh terdnu vupam isvelizhanje najdti: ker so bile sa volo naf prebodne, inu she sdaj nosijo snamnja sheblov, kateri so nje prederli.

Kader si tvojimu Ozhetu svojo dusho isrozhil, rekozh: *Ozhe! v' tvoje roke isrozhim mojo dusho*, takrat si tudi moja dusho nje-mu isrozhil. She pred tvojim terplenjam si rekel: *Ozhe! jest hozhem, de tiisti, ktere si meni dal, tudi s'mano tam bodo, ker sim jest*: de moja zhasht vidijo, ktero si ti meni dal. Smert tedaj

sa me ni vezh prestrashna, ker imam sa teboj pridti. Kader si svojo dusho Ozhetu isrozhil, si tvojim isvolenim gnado sadobil, de tudi oni svojo dusho s' savupanjem dajo v' njegove roke. Ker si tvojimu Ozhetu do smerti krisha pokoren bil, si njim saflushil gnado smert poterpeshlivu inu s' pokorshinogori vseti, inu njo, de si lih so jo savolo svoje nepokorshine saflushili, Bogu sa radovolni ofer daruvati, inu taku po smerti is vmerjoshiga ptujvanja v' nebeshki Paradise pridti; kamur tudi pridejo, aku je njih vera, pokorshina inu hyaleshnoft taku velika, kakor more biti. Tedaj poln savupanja na neskonzhno vrednoft tvoje smerti o Jesuf, hozhem mojo smert perzhakati. Tebi mojimu svestimu Stvarniku, inu Odreskeniku se vsiga zhes dam: inu pogosti hozhem rezhi: *V' tvoje roke isro-*

zhim mojo dusho. De pak to mo-
 je savupanje ne bo prasnu, si ho-
 zhem po opominanju svetiga Pet-
 ra (II. List. I. 16.) persadeti, de
s'dobrimi delmi moje poklizanje
inu isvolenje uterdim: (I. List.
 IV. 19.) *inu de moja dusho s'dob-*
rimi delmi svestimu stvarniku
perporozhim. O kaku vesele so
 te besede, *v' tvoje roke isrozhim*
mojo dusho, sa teiste, kateri te-
 be o Gospod! ljubjo, tebi svesto
 flushijo, resnizhno pokoro delajo!
 Kaku veseli poreko s'Prerokam:
 (Pfal. XXX. 6.) *V' tvoje roke*
isrozhim mojo dusho: ti si me
odreshil o Gospod Bog resnize!
 Daj meni o Jesuf! gnado, de na
 sadno uro te besede s' shivo vero,
 terdnim savupanjem, gorezho lu-
 besnjo, s' zelim podanjem v' tvojo
 volo isrezhem, inu sad tvoje smer-
 ti, svelizhanje moje dushe do-
 feshem. Amen.

II. N A V U K.

Na semli inu na nebu se nikolj nizh taku nesapopadliviga ni vidilu, kakor je bil Sin Boshji na krishu med dvema rasbojnikama visijozh, inu sa svoje podloshne, sa svoje fovrashnike, inu sa grefhnike vmorjen, de bi bili od vezhne smerti refheni, inu s' Bogam spravleni: vfi Angeli, inu Svetniki se bodo nad to neisrezhenostjo na vekomaj zhudili, inu Boga sa to veliko milost hvalili. O! de bi si tudi mi na semli to skrivnost prav k' serzu vseli, inu to tvojo nesapopadljivo lubesen o Jesus! vednu vezh sposnali, inu tebi hvaleshnost skasali; sakaj tvoje britku terplenje, tvoje saframvanje, inu tvoja grenka smert meni bol, ku vse drugu, pokashe, kaku veliko lubesen si ti do nas imel, inu kaku mozhnu

shelish, de bi na tvojo dobroto savupali: kaku ti nas per serzu imash, inu kaku drage so tebi nashe dushe; sakaj ti si sa nas vse dal, kar si imel, ti si terpel vse, kar je nar hujshi: ti si prenesil, kar se je na tebe po zhloveshki misli nar majn spodobilu. Povej o zhlovek! aku si v' stanu, kaj je vredna taka lubesen Kristusova? perglihej tako milost s' tvojo nevrednostjo: pomisli s' lubesnjo inu s' hvaleshnostjo Kristovo neismerjeno lubesen proti greshnikam, kateri so v' tami shiveli, inu povej: kaj je mogel Kristus vezh sturiti, de bi bol nashe lubesni vreden bil? kaj bi dober zhlovek kne sturil sa prijatla, kateri bi is dalje semle prishal, njega is jezhe inu od smerti s' svojo lastno smertjo reshiti? inu vender (kdo bi se mogel nad zhloveshko terdobo zadosi zhuditi) koljku jih je, de

bi si to dobroto Jesufovo prav
 k' ferzu vseli, inu se mu hva-
 leshne skasali? is koga se vidi,
 de oni sa-nj shive, de na-nj
 mislijo, inu de ga ljubijo? O Gos-
 pod Jesus Kristus! omezhi nashe
 terde ferza, fzer tvoja smert ne
 bo sa nashe hudobije inu ne-
 hvaleshnosti sdravilu, ampak pre-
 vishanje, inu obsojenje. Sturi,
 de se jest tebi v' djanju hvalesh-
 niga skashem skus posnemanje
 tvojih isgledov: ti o Jesus! se nisi
 branil nobene framote, nobeniga
 terplenja: tvoja poterpeshlivoŝt ni
 imela mere: skus to si ti tvojim
 jogram, slasti, marternikam dal
 navuk inu isgled ponishnosti inu
 poterpeshlivoŝti, kteri enaka se ne
 more najditi: ti nas skus to vu-
 zhish, de nas ho poterpeshlivoŝt,
 inu lubesen proti Bogu inu bli-
 shnimu nobenu sanizhuvanje, no-
 bene bolezhine premagati ne sme-

jo: ti si nam pak tudi k' temu skus
 tvojo poterpeshlivoſt troſht inu
 mozh ſadobil: ti ſi ſkus to pri-
 jatlam pokasal, de njih nar vek-
 ſhi zhaſt inu viſokoſt obſtoji v'
 njih nar vekſhimu ſanizhuvanju,
 inu terplenju, kader ſe iſ lubes-
 ni proti Bogu preneſe; ſakaj ta-
 ku poſtanejo po beſedah ſvetiga
 Pavla podobni njegovimu Sinu
 Rim. VIII. 29. inu ſe ne ſpodobi,
 de bi pod krishano glavo mehko
 derſhani vudi bili.

NAPREJVSETJE.

O kako mozhnu imam jeſt
 lubiti tega, ſkus kteriga ſim, ſhi-
 vim, inu ſaſtopnoſt imam. Zhe ſim
 tebi, moj Bog! nehvaſeſhen, ni-
 ſim vreden, de ſim na ſvejtu.
 Smerti je vreden, kteri tebi Goſ-
 pod Jeſuf! nozhe ſhiveti, ja on
 je ſhe mertuv: Prip. 16. 4. ſakaj

ti si vse sa volo sebe sturil, inu kateri hozhe sebi, ne tebi shiveti, ta je nizh; kir si ti rekel Pridig, 12. 13. *Boga se boj, inu njega sapovedi dershi, sakaj to je vuf zhlovek*: oberni tedaj k' tebi o Gospod! kar od tebe imam, inu vsami gori, kar meni she k' shivlenju perloshiti hozhesh, sa prejshe leta pak, ktere sim skus greshnu shivlenje sgubil, nikar ne saversi ponishanu, inu stertu ferze; sakaj ni mogozhe, de bi jest teiste nasaj poklizal; ti si meni sturil to milost, de mojo nevumnost sposnam, prosim te, sturi bol shivu to moje sposnanje, inu dopolni, kar meni manjka. Sa te tvoje darove tebe lubim; al she nekaj mene bol shene, inu moje ferze vshiga, de tebe zhes vse drugu lubim, o bres konza dober Jesus! nam-rezh kelh tvojsa terplenja, skus

kteriga si nas odrefhil. Vse to ho-
 zhe lubesen od nas imeti, kir ti
 o lubesnivi Svelizhar si zel svejt
 bres vse teshave stvaril, rekel si,
 inu sgodilu se je, refhil pak nas
 nisi bres teshave: koljku sani-
 zhovanja, inu saframvanja, kolj-
 ku bolezhin, inu kaku grenko
 smert si sa nashe odrefhenje pre-
 stal! kaj hozhem o Jesuf! jest sa
 tebe sturiti, kir si nam tako lube-
 sen iskasal, de si is nebes prifhal,
 inu poln vsmilenja s'nami k'na-
 fhimu svelizhanju tako zhudno
 menjo sturil, de si nashe revshi-
 ne, inu teshave na-fe vsel, de
 bi mi bogati inu frezhni bili, Rim.
 5. 10. *de si nas skus tvojo smert
 s' Bogam spravil, kader smo
 she njegovi sovrashniki bili?*
 Dodejli, de tebi sa tako lubesen
 tudi lubesen povernem; sakaj jest
 nemorem tebi taku veliko lube-
 sen drugazhi poverniti, kakor s'

lubesnijo, ktero ti o Gospod!
 meni is vsmilenja v' serze vlijesh.
 Sreznhe so dushe, ktere tako po-
 koro delajo, de njim ni sadosti
 vso lubesen proti tebi oberniti,
 ampak de ravnu od te lubesni
 ranjene vednu solse tozhijo, de
 bi nje s' tvojo kervjo smeshale:
 she bol frezhne so teiste, ktere v'
 premishlvanje tvojga terplenja
 samaknene, inu od shelja s' teboj
 terpeti gorezhe na duhovno vi-
 sho svojo kri s' tvojmi solsami
 v' radavolni pokori meshajo: nar
 freznishi pak so nebojezhi, inu
 terdni marterniki; kteri k'svestimu
 prizhvanju od svoje shive vere,
 inu is lubesni proti tebi svojo kri
 istozhijo, ter se v' tvoji kervi
 vmijejo. De pak tudi jest na eno
 ali drugo visho eden teh taku
 frezhnih postanem, potrebujem
 tvoje luzhi inu pomozhi, s' ktero
 se sosebno takrat hvaleshen, inu lu-

besni poln na tvojo neismerjeno
 lubesen hozhem spomniti, kader
 bom per nar svetejšhimu neker-
 vavimu offru noviga testamenta,
 per katerim se tvoje sa naš vse
 ranjenu, inu potertu svetu Telu k'
 zhasti nebeshkiga Ozheta, inu k'
 odpuhanju naših grehov offruje;
 sakaj ti si nam per postavlanju
 tega nar svetejšhiga offra to stu-
 riti sapovedal rekozh: S. Luk. 22.
to sturite k' mojmu spominu,
 S. Pavl I. Ror. 11. *sakaj kolj-*
korkrat bote ta kruh jedli,
inu ta kelh pili, bote osnanu-
vali smert Gospoda, dokler on
pride. Napolni me s' stanovitno,
 inu vednu novo hvaleshnostjo sa
 taku veliko, inu nesapopadljivo
 lubesen; inu daj mi gnado, de,
 kader se snajdem per temu nar
 svetejšhimu offru, jest tebe nebesh-
 kimu Ozhetu darujem kakor offer,
 kteri je vuf potert skus nevsmilenu

gajshlanje, ternovu kronanje, obe-
 fhen, inu famorjen na lefu krisha,
 na kterimu si ti nafhe grehe v'
 tvojmu telesu nosil, de bi nje po-
 konzhal, de bom skus ta nar sve-
 tejsi offer, Hebr. 4. 16. *milost inu*
gnado neshel. S'tem presvetim
 offram hozhem sdrushiti offer moje
 lastne smerti, ktero sim vselej per-
 pravlen gorivseti is lubesni proti
 tebi, is hvaleshnosti sa tvojo neis-
 merjeno lubesen, is ktere si sa naf
 vmerl, inu k'sadosti sturjenju sa
 moje grehe, katerih je bres shte-
 vila veliku.

M O L I T U V.

Vfigamogozhni vezhni Bog!
 kteri si v' ravnanju vsih svojih del
 zhuda poln, daj, de tvoji odresheni
 sastopijo, de stvarjenje svejta, v'
 sazhetku ni bilu imenitnishi ku h'
 konzu zhasov odreshenje, ker je

ofran bil Jesus Kristus nashe velikanozhnu jagne, kteri s' teboj shivi, inu krajluje i. t. d.

XIII.

TRINAJSTI STAZION.

Jesusovu telu s' namejo is krisha.

Dan perpravlanja je bil: Judji tedaj, de bi trupla v' sabboto na krishu ne ostale (sakaj ta Sabbotni dan je bil velik) so profili Pilatusha, de bi se krishanim kcti polomile, inu oni doli (neti bili. Pridejo tedaj sholnerji: s'zer polomijo kosti pervimu inu drugimu, kteri je s' Jesusam krishan bil. Kader pak k' Jesusu pridejo, inu vidijo, de je she mertu, njemu ne slomijo kosti: ampak eden sol-

datov njemu s' sulzo stran odpre, inu sdajzi kri inu voda vun tezhe. Inu ta, kateri je vidil, prizhuje: inu njegovu prizhovanje je refni-zhnu: inu ve, de refnizo govori, de tudi vi verujete, Sakaj to se je sgodilu, de se pismu dopolni: *Nobene kosti nimate njemu slomiti.* Inu sopet drugu pismu govori: *Vidili bodo, koga so prebodli.* Po tem pak, kader se je vezher sturil, pride en bogat zhlovek s' imenam Joshef, shlahtni defetak, dober inu pravizhen mosh, kateri Judam ni pervolil v' njih svet inu djanje, inu je bil od Arimatée Judovskiga mesta: inu je tudi sam zhakal na krajlestvu Boshje: inu je tudi Joger Jesufovi bil, pak na skrivnim sa volo strahu pred Judmi. Ta stopi serzhnu notri k' Pilatushu, inu prosi sa Telo Jesufovu, de bi toistu

doli snel. Inu Pilatush perputi. Pilatush se pak zhudi, de bi Jesus she vmerel bil. Inu poklizhe stujniga poglavarja, inu ga prasha, zhe je she mertu. Inu kader is vust stujniga poglavarja isve, vka she telu dati. Kupil je pak Joshef zhisto tanzhizo. On tedaj pride, inu doli sname Jesusovu Telu. Pride pak tudi Nikodem, taisti, kteri je pervizh po nozhi k' Jesusu prishel; inu pernese masilu od mirre, inu Aloe, okolj stu liber. Ona tedaj Jesusovu Telu vsameta, inu v' tanzhizo s' dishezhmi masilmi savijeta, kakor je per Judih shega pokopavati.

N A V U K.

Po tem ker Jesus na krishu shivlenje sklene, oblast tame tiga svejta nizh vezh zhes njega ne premore. Njegova od telefa lozhena

Dušha gre v'Paradish, inu pele seboj dušhe svetih spokorjenih, med drugmi dušho sraven njega na krish obesheniga spokorjeniga rasbojnika, kterimu je to oblubil, rekozh: *danaf bosh s' meno v' Paradishu.* Njegovu tudi po smerti s' Boshjo naturo sklenjenu Te lu she nekoljku zhasa na krishu visi; potem je doli fnetu, inu v' grob poloshenu, is kteriga ima v' treh dneh sopet s' dušho sklenjenu ustat.

Taku je vezhna modrost Ivo je delu sa odreshenje svejta dokonzhala, inu je shla v' pozhitik, kteri je saflushenje, inu podoba tištiga pozhitka, kteriga isvoljeni po svojih delih inu svojimu trudu dosezhi vupajo, od kteriga S. Pavl govori, rekozh: *Hitimo v' taisti pozhitik jiti.* (Hebr. IV. 11.) Sakaj kakor so s' Kristusam v' resni-

zi sa zhaft Boshjo delali, inu ter-
 peli, taku bodo s' Kristufam re-
 snizhni inu vezhni pozhitik ushi-
 vali. (S. Bern.) Al de to dofeshe-
 jo, morejo do smerti na krishu
 oftati. Te stanovitnosti isgled nam
 je dal Jesus Kristuf, ker ni hotel
 drugej svoje delu, inu shivljenje
 dokonzhati, ku na krishu. Balaam
 je nekdej rekel od pravizhnih:
Moja dusha naj vmerje smerti
teh pravizhnih, inu moj konez
naj bo, kakor konez teh. IV.
 Buk. Mojs. XXIII. 10. Ti pak Kri-
 stjan, joger Kristufovi rezi: Moja
 smert naj bo takushna, kakor je
 bila smert mojiga Gospoda Jesu-
 sa Kristusa, inu moj konez naj
 bo kakor njegovi konez, de nam-
 rezh skusi njegovo gnado vreden
 postanem do konza shivljenja ra-
 dovolnu na krishu pokore viseti.
 O s' kaku velikim savupanjem
 bosh is krisha Sina boshjiga tvo-

jo duſho v' roke njegoviga Ozheta isrozhil! s' kaku veliko miloſtjo bo njegovi Ozhe tega goſi vsel, kteriga bo njemu njegovi Sin perporozhil! Sakaj Sin Boshji, kteri je na krishu sa tvojo duſho govoril, njo nikdar ne ſapuſti, temuzh vednu ſvojiga Ozheta sa njo proſi. O kaku veliko veſelje je sa tebe, ker imash takiga beſednika sa-fe; al gledaj, de boſh ſnamnje njegoviga krisha, inu njegoviga merjenja v' tvojimu ſerzu, inu na tvojimu teleſu noſil.

XXVI. Pf. 14. Zhakaj Gospoda, bodi mozhen: bodi ſerzhen inu zhakaj Gospoda, Sirah II. 16, Gorje tem, kteri ſo poterplenje ſgubili, inu ſapuſtili prave poti, ter ſo ſe na hudobne poti podali: kam ſe bodo djali, kader bo Gospod ſazhel prejiſkuvati? Miſli, de bo v' kratkimu konez tvojiga truda po ob-

lubi Jetusa Kristusa, kteri je rekel Skriv. ras. XXII. 12. *Glej, pridem beršh, inu moje plazhila je s' menoj, de vsakimu plazham po njegovih delih.*

M O L I T U V.

Bodi sahvalen o Jesus! ker si meni sa kratku delu inu majhnu terplenje vezhnu inu neisrezhenu veliku plazhilo perpravil! De to dofeshem, hozhem stano vitnu do smerti na krishu biti; na tem hozhem tebe zhakati, dokler pridešh, inu mene doli snamesh. Al de to spolnim, pridi moji slabosti na pomozh, de tebe tam taku dolgu zhakam, dokler bom vidil, kar verujem. Sakaj XXVI. Pf. 15. *jest verujem, de bom v' desheli shivih dobrote Gospodove vidil; vem, de bom vidil, inu vshival tebe,*

kteriga samiga shelim ; tebe , kteri si refnizhni pozhitik inu plazhilu utrudenih ; vsa sladkost inu veselje teh , kteri tebe ljubijo , inu vsa frezhnost isvolenih. Amen

II. N A V U K.

Poglej zhlovek , kaku velika je mozh gnade Kristusove , ktero nam je na krishu saflushil. Do smerti Jesusove je bil Joshef Arimatejz samu na skrivnim joger Kristusov is straha pred judmi. Bog je njemu sposnati dal , de she ni pravi zhaf sa Kristusoviga jogra se vundati sa to , de bi skus to ferza Judov she vezh rasdrashene ne bile , inu njih hudobia bres kakiga prida tega Jogra Jesusoviga se ne bila vlotila ; al sdaj , kir Bog hozhe , de se ima vundati , Kristusovu telu is krisha doli sneti , inu s' veliko zhaftjo poko-

pati, ga od tega dela nobena rezh nasaj ne dershi, on se ne boji ne visih farjov, ne starishih, kateri so Jesufa kakor sapeluvavza inu smerti vredniga hudodelnika ob sodili, ne deshelniga Poglavarja Pilatusha, kateri je njega k' smerti zhes dal, ne vsiga Judovskiga ludstva, ki je v' njegovo smert dovolilu: on se ne boji ne sgube svojiga blaga, inu zhasi, ne sodbe ludi, kakor de bi bilu to njegovu delu nespametnu, sa - nj nevarnu, inu mertvimu bres prida: on hozhe rajshi s' Kristufam sa preprostiga dershan, inu sanizhan biti, inu tudi vse blagu sgu biti, ku pak Kristufu svojimu Gospodu inu Mojstru svestobo odpo vedati: skus to je on saflushil, de se v' vsih zhasih, inu po vsimu svejtu to njegovu delu osnanuje, inu hvali: tudi Nikodem, kateri je prej v' eni nozhi k' Jesufa

prifhel, se sdaj ne boji k' Joshefu
 se perdrushiti, inu s' njim vred
 Kristusovu telu ozhitnu, ime-
 nitnu inu zhaſtitlivu v' enu novu,
 v' ſkali iſſekanu pokopalifhe po-
 loſhiti, kakor je bilu naprej po-
 vedanu ſkus Preroka Iſai. 11. 10.
Njega Grób bo zhaſtit. Taku je
 bilu nad tema dvema jograma
 dopolnjenu, kar je Kristuf govo-
 ril: S. Joan. 12. 32. *Kader bom*
od ſemle povikſhan, bom vſe k'
ſebi vlejkel. Kakor je ta dva mo-
 ſha ponishnu iposnanje ſvoje fla-
 boſti prej bojezha ſturilu, taku
 oba sdaj ſavupanje na *gnado* Kri-
 ſtusovo ſerzhna ſturi, kir vidita,
 de Bog hozhe, de ſe ozhitnu ſa
 Kristusove jogre vun daſta, inu
 njega telu v' pokopalifhe neſeta:
 ona ne bejshita, kakor ſo bejsha-
 li drugi, inu prejſhni jogri Kri-
 ſtusovi, kteri ſo njemu prej taku
 dersnu, inu na ſe ſavuplivu obe-

tali, de nozhjo njega satajiti, aku lih bi s'njim vmreti imeli, inu so taku sami na sebi pokasali, kar je vuzhil Kristuf rekozh: S. Joan. 15. 5. *Bres mene nemorete nizh sturiti*, inu S. Joan. 6. 44. *Nobeden ne more k' meni pridti, aku njega Ozhe ne vlejzhe, kateri je mene poslal.*

NAPREJVSETJE.

Kir naf ti o Bog! skus tvojo zerkuv vuzhish, de bres tvoje pomozhi nizh tebi dopadejozhiga, nizh nebeshkiga plazhila vredniga sturit ne moremo, inu de po besedah tvojiga Apostelna zelu nizh takushniga, II. Kor. 3. 5. *nismo sadoosti misliti is sebe, kakor is sebe, temuzh de je nasha premoshnost is Boga:* inu I. Kor. 15. 10. *de smo skusi gnado Boshjo to, kar smo, sa*

to se jest vselej hozhem sebe bati, ker drugiga is sebe nimam, ku lash inu greh, pak tudi s' tvojo gnado savupam dopolniti, kar ti od mene imeti hozhesh, ker, Filip. 4. 13. *vse samorem v'taistimu, kteri me mozhniga sturri*; tedaj se hozhem per vsih mojih delih, inu dolshnostih s' ponishno molitvo k' tebi oberniti, kir meni tvoja beseda prizhuje, de S. Jak. 4. 6. *se prevsetnim so-perstavish, inu ponishnim gnado dash*: Dobru previshan od moje slabosti se hozhem ogniti vsih nevarnost moje dushe, v' katere se podati me nobena dolshnost ne lili, ker vem, de meni ti v' taistih tvojo pomozh nisi oblubil, temuzh de meni veliku vezh shugash inu povefh: Sirah 3. 27. *kdor nevarnost lubi, bo v' teisti konez vsel*; pak tudi kader se bom po tvoji voli v' nevarnostih sneshel,

si vse oblubim od tvoje gnade,
ktero nam je tvoj Sin skus svoj
krish, inu svojo smert saflushil.

M O L I T U V.

O Bog! daj nam gnado, hu-
dobijo nashe vole samoriti, inu
pravizo tvojih sapoved v' vsih re-
zheh dopolniti. Skus nashiga Go-
spoda i. t. d.

XIV.

SHTIRNAJSTI *STAZION.*

Jesufovu Telu poloshe v' grob.

Branje is S. Evangelia.

Ondi, ker je bil Jesuf krishan,
je en vert, inu na vertu nov grob,

v' kteriga s'ho nobeden ni bil poloshen, inu kteriga je Joshef Arimatejz sa sebe v'fkali isfekal. Tam tedaj savolo dneva Perpravlanja Judovskiga, ker je grob sraven, Jesusa poloshita Joshef inu Nikodem: Joshef pervali tedaj velik kamen pred duri groba, inu prozh gre. Dan Perpravlanja je, inu Sabbota se salvita. Shene pak, ktere so Jesusa spremlale, Maria Magdalena inu Maria Joshefova so sedele grobu na sproti, inu gledale, kaku je Telu Jesusovu bilu poloshenu: inu se vernejo, ter perpravjo dihave, inu masila: inu v' Sabboto s'zer so na tihim po postavi. Drugi dan pak, kteri je sa dnevam perpravlanja, se per Pilatushu vkup sbero vishi farji, inu Fariseji, rekohzi: Gospod! spomnimo se, de uni sape liviz, kader je s'he shivel, je rekkel: *Zhes tri dni bom vstal:*

III. 5. *inu de moré svoje sem-
 liske vude*, to je, njim nizeh greš-
 niga ne dopuste. Persadevanje
 unih svetih ljudi, kristusovu telu
 pozhaštiti, naštudi vuzhi, de II.
 Kor. II. 15.) imamo *Kristusovi
 dober duh* pred Bogam biti, to
 je, poušod s' dobrimi delmi, inu
 svetim sadershanjam kakor s' pri-
 jetnim dišhanjam našhiga blish-
 niga k' Bogu vlezhi; de ima
 našha lubesn škerbna inu de-
 lovna sošebnu proti vbogim biti;
 inu de imamo vupati sa vse, kar
 is Kristjanske lubesni šturimo,
 od Boga plazhilo prejeti. Pri-
 jateljzam Kristusovim se je šzer
 persadevanje njegovu telu masa-
 ti sguhlenu sdelu, ker je she
 od mertvih vštal, inu šo pre-
 posnu prišhle; nizeh majn ven-
 der to persadevanje ni bilu sgu-
 lenu. One šo s' Joshefam inu
 Nikodemam od Boga plazhilo pre-

jele, inu so saflushile nar perve skusi Angele isvediti, de je njih lubi Mojster od mertvih vstal. Ravnu taku tudi nashe persadevanje inu skerb sa Boshje rezhi, aku lih se naslim ali drugih ozhem v' zhasih sgublenu sdi, pred Bogam vender ni sgublenu. Sakaj Bog gleda na ferze, on ve, de ne stoji vselej per nas delu po nashi voli ispelati, inu sa tega volo nam on ne odtegne plazhilo, kader is lubesni sturimo, koljkor s'njegovo pomozhjo sturiti samoremo.

To, de je Kristuf ne samo po smerti, ampak tudi she v' shivlenju s'deshezimi rezhmi masan bil, nas opomni tudi na to resnizo, de skrivnosti nasliga Odrashenika vselej ostanejo, inu so isvolenim vselej prizhejozhe, kakor so Bogu na vse vishe pri-

zhejozhe. Aku ravnu smert inu vstajenje Jesufa ne more oboje ob enimu zhafu v'kupej biti, vender sad inu gnada teh skrivnost obstoji vselej fkupej. Sa tega volo so brumne shene njegovi pokop tudi v' njegovimu shivlenju kakor po njega vstajenju zhastiti samogle. Ravnu taku tudi mi skrivnosti shivlenja, terplenja, smerti, pokopa, inu gori vstajenja Jesufa Kristusa ne smemo samu sa pergodbe viditi, katere so she sdavnej minule: temuzh te skrivnosti morejo nashimu duhu inu veri taku prizhejozhe biti, kakor bi se sdaj godile. Od teh skrivnost more nashe premishluvanje biti; njih premishluvanje se more v' nashimu sadershanju viditi, v' njih more nashe vupanje obstati; one more-

jo v' nashih serzih ognj lubesni
proti Jesufu ushgati.

MOLITU V.

Blagur tem, kteri od ker-
sta do smerti vednu snamnje po-
kopa Jesufoviga na sebi nosijo,
inu pokashejo, (Rim. VI. 4.)
de so skusi kerst s' Jesufam po-
kopani v' smert, ker v' novimu
shivlenju hodjo: sakaj kakor je
on po telesu svejtu vmerl, taku
tudi oni svejtu vmerjejo po du-
hu, inu tedaj (II. Kor. V. 15.)
*ne shive vezh sebi, ampak te-
mu, kteri je sa nje vmerl,
inu sopet vstal.* Jest pak rev-
ni greshnik nisim med takimi.
Sakaj mojo kerstno nedolshnost
sim skusi greh sapravit. Prosim
tedaj tebe o Jesuf, daj mi gna-

do, de vsaj skusi truda polni
kerst dobre pokore svejtu odmer-
jem, inu sanaprej samu tebi shi-
vim, inu (Rim. VI. 19.) *kakor*
sim podal moje vude k' slushbi
nezhistosti inu krivize, inu
(podal) v' hudobijo, taku tu-
di sdaj moje vude podam k'
slushbi pravize, de bom svet.
Spreoberni o Bog, moje serze,
de, kakor (Bar. IV. 28.) *sim*
tebe sapustil, taku se sopet
vernem, inu desetkrat bol te-
be jishem. Moj sgublen zhas ne
morem nasaj poklizati; pomagaj
mi, de s' dobrimi delmi, inu pra-
vo lubesnjo, kar je samudeniga,
nekoljku namestim, inu *de* (Gal.
II. 20.) *Kristus v' meni shivi.*
De se pak to sgoti, hozhem
nashiga v' grobu sapertiga, inu
svejtu skritiga Jesusa vednu pred
ozhmi imeti. Amen.

II. N A V U K.

Jesufovu telu je bilu pokopanu, kakor telu eniga drugiga zhloveka, kteri se je od svejta lozhil, kteri vezh nasaj ne pride, inu na kteriga noben zhlovek vezh ne spomni. Telesni pogreb Kristusovi naf opomni na taisti duhovni pogreb, od kteriga govori S. Pavl rekozh: Rim. 6. 4. *Mi smo s' Jesusam vred pokopani v' kerstu*, inu, Kolof. 3. 3. 4. *vi ste vmerli, inu vashe shivljenje je v' Bogu s' Kristusam skritu. Kader se bo Kristus, vashe shivljenje perkasal, takrat se bote tudi vi s' njim v' zhasli perkasali.* Dober kristjan zhloveshkim ozhem ni snan, temuzh je po besedah svetiga Petra, I. List. 3. 4. *en v' serzu skriti zhlovek*, samu Boshjim ozhem snan, tudi ne sheli temu

svejtu snan biti, veliku vezh se boji, de bi ta svejt na-nj ne mislil, inu ga ne zhaatil: on se veseli, de ga svejt kakor sa mertviga ima, de je svejtu skritu njegovu notrajnu shivljenje, namrezh shivljenje gnade Boshje, inu prihodne nebeshke zhaati, dokler bo Bogu dopadlu taitu rasodeti: on se boji per svojih dobrih delih, de bi skus napuh ne sgubil plazhilu, kteru sami pravizhni sadobe: sato on vse svoje savupanje na Jesusa Kristusa postavi, proti kterimu dokonza svojga shivljenja sdihuje, inu ni bres vsiga strahu, dokler se njegova dusha od telefa ne lozhi, inu sa terdnu ne isve, de je skus Jesusovo milost med isvolene gori vset. Taku s' Kristusam pokopani zhlovek ne gleda na nizhemerno svunajno lepoto, temuzh njemu je per ferzu ne-

*strohlivost pokojniga inu tihi-
ga duha, kateri je pred Bo-
gam bogat, kakor govori sveti
Peter, 1. List. 3. 4. on se varu-
je vliga, kar bi ga pokasiti sa-
moglu; se ne perglihuje s' dru-
gimi ludmi, nobeniga ne sodi,
drugih ludi prelome le permoran,
inu kakor od delezh vidi, na
svoje grehe inu slabosti pak na
tanku gleda: je poln vsmilenja
proti drugim, aku lih nizeh od
njih ne prejime, poln krotkosti
inu poterpeshlivosti, de ga nizeh
ne sdrashi: ker se dershi sa eni-
ga temu svejtu mertviga, inu po-
kopaniga, sa to misli, de se na
njega ne spodobi jesa, potoshen-
je, inu memranje; sato se svoj-
mu poshelenju vednu soperstavi,
inu si persadene, koljkur mu je
s' gnado Kristusovo mogoze, ta-
istu premagati: se nasajdershi v'
govorjenju, inu njemu ni mar,*

de bi se pred ludmi pravizhniga delal, ne govori sa-se, aku to Boshja zhaft ne ukasuje, se varuje nepotrebnih besedi, de bi tudi nepotrebnih misli ne imel, ne jiske zhloveshkiga troshta, sa to, de saflushi trosht svetiga Duha, on na Boga savupa, inu v' vsih rezheh od njega pomozh zhaka. Zhe je bol radavolnu v' temu grobu sakrit, bol je njegovu shivljenje brumnu; njegovu vupanje, kteru ga od semle lozhi, je terdnejshi; taku je on mertuv sa ta svejt, na kterimu nizh ne lubi, inu je shiv sa taistu shivljenje, v' kterimu je shaz, kteriga lubi; inu s' velikmi shelami zhaka na prihod Jesusa njegoviga shenina, kteri bo tudi njegovi shivot od strohnine groba reshil. Ta taku skriti, inu poterpeshlivi, taku tihi, inu mertvim. podobni zhlovek je per Bogu vsim taistim

predej postavljen, ktire svejt savolo njih oblasti, visokosti, bogastva, inu vuzhenosti v' zhasi inu sa zhudesh ima.

NAPREJVSETJE.

Sturi moj Bog! de bom Jesusu pokopanimu popolnim podoben, inu de, kakor je Kristufovu telu v' grobu bres pogleda inu poslushanja bilu, tudi moje ozhi inu vufhesa vsimu temu saperte bodo, kar svejtu inu mojim poshelenju dopade; daj mi gnado, de bom vesel, kader bom od tega svejta posablen, inu sa nizh dershan. Inu ker se vender, dokler sim v' temu vmerjozhimu shivlenju, stvarjenih rezhi v' mojih potrebah poslushiti morem, te prosim, obvaruj moje serze, de ne bom stvaru same na sebi lubil inu shelel; temuzh de si bom nje samu k' spolnenju tvoje

vole dopustil: daj mi mozh, de se bom zhes sapeluvanje, inu perlisvanje tega svejta taku vojfkual, de premagam: to vupam, inu is serza shelim dopolniti fkus gnado, ktero nam je saflushil nash Svelizhar, ker je is dobrote savolo naf v' grob poloshen bil.

M O L I T U V.

Gospod Jesus Kristus! kateri si od nebes na semlo is narozhja tvojga Ozheta doli prishel, inu tvojo drago kri sa odpushanje nashih grehov prelil: tebe ponishnu prosimo, de na dan fodbe vredni postanemo na tvoji defnizi flishati: *Pridite vi isvoleni*: kateri shivish inu krajlujesh s' Bogam Ozhetam v'edinofti svetiga Duha Bog od vekomaj do vekomaj.

A m e n.

K A S A V E Z
N A V U K O V,

*kteri se v' teh stazionih premi-
shlavanja Kristusoviga terplen-
ja najdejo.*

Stran.

I. STAZION.

Kaku krivizhnu je veselje
nad greslnimi rezhmi . . . 7

II. STAZION.

Kaku nesvesta inu nehva-
leshna je Bogu dusha, kte-
ra savolo semliskiga dobizh-
ka refnizo sapusti ; inu kaku
shkodлива je lakomnost . . . 17

III. STAZION.

Kaku nevaruu je poshe-
 lenje zhaſti; kaku krivizhnu
 je laganje zhes bliſhniga pred
 fodnikam, samolzhanje, ta-
 jenje, inu pobijanje reſnize;
 inu de sanizhuvanje oblaſt-
 nikov je super Boshjo volo. 27

IV. STAZION.

Kaku velika kriviza ſe Bogu
 ſturi, kader kdo ſa volo ludi,
 ali zhaſniga dobizhka Boga
 hudizhu ſad poſtavi . . . 40

V. STAZION.

Od ſtraſhne flepote tiga,
 ki ſe iſ ſtanu Boshjiga otroka
 v' flushnoſt greha verne. . 54

VI. STAZION.

Od pokorſhine, ktero ſmo
 dolshni Bogu ſkaſati; inu od
 ſhkodlivoſti napuha. . . 65

VII. STAZION.

Od nestanovitnosti, inu od grehov, ktere zhlovek sturi, kader se is pomankanja zhesnaturne zhednosti pravne poslushi oblasti njemu dane 74

VIII. STAZION.

Kaku potrebnu je posvejniga veselja se ogibati, aku hozhemo svelizhanje dosezhi 89

IX. STAZION.

De imamo taki krish nositi, kakorshniga nam Boshja previdnost naloshi. 100

X. STAZION.

Od grehov poshreshnosti, inu jesika. 112

XI. STAZION.

Od lubesni proti nashim

fovrashnikam, inu od nashiga preklinjanja, savolo kteriga je Kristuf preklinjan bil. 126

XII. STAZION.

Od savupanja na krishaniga Gospoda. 144

XIII. STAZION.

De imamo na krishu, na kteriga naf Bog dene, do smerti ostati, aku shelimo v' vezhno zhaft povsdigneni biti. 160

XIV. STAZION.

Od duhovniga vmeranja: kaku lube so Bogu dobre is lubesni sturjene dela: inu de nam imajo skrivnosti Kristusove vselej prizhejozhe biti. . 172

Kar ni prav na-
tifnenu

Stran Versta

svatish 26. 22-

si 32. 1.

oblasti-

kam 34. 22.

od 40. 23:

odgo-
govori 43. 24.

parvo 83. 1.

rekohzi 175. 21.

se tako bere.

svarish

is

oblastnikam

do

odgovori

pravo

rekozhi

SLOVANSKA KNJIŽNICA LJUBLJANA

K

RA C 27

248

9006448

COBISS 8